

En uge, hvor jøder, muslimer og kristne bør begynde at agere naturligt

Ikke korrekturlæst

Den 6. april 2023 (EIRNS)-Hvad enten det er påskens fejring af menneskehedens sejr over slaveriet, den åndelige refleksion i ramadanen, eller påskens begejstring for sjælens sejr over døden, er der noget vigtigt, sandfærdigt og smukt, som kunne og burde være drivkraften i tankerne og handlingerne hos en stor del af menneskeheden i denne uge. Og ikke kun det, men man skulle tro, at enhver jøde, muslim eller kristen, der er behørigt bevæget og inspireret af det bedste i sin religion, ville være i stand til at opdage denne kvalitet blandt deres monoteistiske naboer, og at det ville forstærke deres sans for undren over den rigdom, som Skaberens verden rummer.

Men den nuværende virkelighed omfatter et monstrøst, kolossalt bjerg af synder i form af den 2.000.000.000.000.000.000.000 dollars store boble af finansielle derivater. Rystelserne og skælvne fra det dollarbaserede, vestlige finanssystem vil ikke forsvinde. Enhver fornuftig stat ville indkalde til en strategisk krisekonference, herunder ethvert land, der havde en interesse i at komme levende ud på den anden side af den finansielle boble, der er ved at implodere.

Der er ganske vist ikke mangel på usædvanlige sindsstemninger, der kan give næring til den nagende stemme, der påstår, at det ikke er muligt at komme ud af denne kulturelle og finansielle slingrekurs. Israels premierminister Netanyahu er i færd med at udløse religiøse stridigheder og et dybtliggende raseri mod palæstinenserne – og det i en af jødedommens helligste uger. Præsident Zelenskys øverste rådgiver, Podolyak, forklarede til Radio Free Europe: "Vi må udrydde alt russisk på Krim." Han

var meget tydelig om, at den russisktalende befolkning dér, ikke skal have bøger eller film på russisk. Der skal være juridiske straffe for enhver fra Krim med russisk statsborgerskab – hvilket praktisk talt gælder for hele halvøen. Hvor grimt det end er, så blegner det i sammenligning med den abnorme sindstilstand hos en person, der åbenlyst praler med sådanne fantasier om sin overtagelse af Krim.

Dertil kommer det bizarre skuespil, hvor Ruslands minister for børns rettigheder i FN's Sikkerhedsråd forklarer, hvordan hun arbejdede for at redde de 2.000 forældreløse børn (blandt de 700.000 børn, som deres forældre bragte til Rusland som flygtninge sidste år), som blev reddet fra ukrainsk artilleri, der skød ind i Donbas – mens Storbritanniens og USA's ambassadører fordømmer hende som en krigsforbryder for at have kidnappet ukrainske børn! (Det var forældreløse børn fra det tidligere område i Ukraine, som Kiev ved at dræbe tusindvis af Donbas-boere i løbet af de sidste ni år havde en vis andel i at gøre til forældreløse børn). Storbritanniens og USA's ambassadører havde den uforskammede frækhed at gå i spidsen for en udvandring (efterfulgt af Albanien og Malta) fra Sikkerhedsrådets møde – og derefter blokere for den sædvanlige webcast af sådanne vidneudsagn. Alt sammen grimme ting, men også den slags tankeløst vanvid, der kan underminere tilliden til, at der stadig findes en grundlæggende normal tankegang i verden.

Prøv at tage et eksempel fra den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev. Han sendte hele nummeret af den seneste ugentlige udgave af EIR's Strategic Alert til sin omfattende og meget engagerede læserskare på Telegram og inkluderede budskabet: "En opdateret gennemgang af aktuelle begivenheder om dette og andre emner... i et tidsskrift, der er grundlagt af den berømte tænker Lyndon LaRouche, som forudsagde det amerikansk-europæiske finanssystems sammenbrud for et kvart århundrede siden." <https://t.me/glazieview/3162>

Ikke for at forklejne resten af Strategic Alert-nummeret (om

finansboblen og beslægtede emner), men Glazyevs indlæg indledes med annonceringen og linket til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten". Ikke alene omhandler denne titel, hvorfor der mangler en varig fred i denne verden, men den er faktisk også et fint eksempel på sund tænkning.

Denne konference er afgørende for at fremme den fornødne krisekonference for nationer, der skal begrave boblen af finansielle derivater, lægge denne fare til side og beskæftige sig med det langt mere interessante arbejde med at udvikle hver eneste nation. Hvis det ikke var nødvendigt at få det gjort, ville det sandsynligvis ikke have en chance for at blive gennemført.

Man behøver ikke at være en eminent russisk økonom for at organisere sine venner og sin familie, sine naboer og netværk, nu – da tre store vestlige religioner henleder opmærksomheden på den menneskelige sjæls mirakuløse natur og kraft – men det kræver en vis indsats. Begynd her:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine?

Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tåber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tåbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig....

“Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...”

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-

aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at

udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

**Opfordring til en
international krisekonference**

for at reorganisere det bankerotte finansielle system.

Skriv gerne under

Skriv under her på Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Den 14 marts (EIRNS)

Af Helga Zepp-LaRouche

De rystelser i det finansielle system, der kunne mærkes rundt om i verden, og som blev udløst af stormløbet mod Silicon Valley Bank (SVB) i USA, dens efterfølgende lukning og anbringelse under konkursbehandling, er et klart signal til alle regeringer i verden om at handle hurtigt for at forhindre en gentagelse af krisen i 2008 i større skala – større og mere dødbringende, fordi alle centralbankernes såkaldte "instrumenter" er blevet udtømt.

I betragtning af det finansielle systems ekstreme gældsætning kombineret med en derivateksponering på to billioner dollars, er "Altingboblen" truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud. Der er ingen løsning inden for systemet mellem Skylla, i form af en finansiell stramning, der udløser voksende margin calls og et run på bankerne, som det skete før SVB's problemer, og Charybdis, i form af en tilbagevenden til QE, kvantitative lettelser – og en hyperinflation, der æder gælden op – der findes ingen løsning inden for systemet. I begge tilfælde, hvad enten det er et pludseligt sammenbrud af hele systemet eller en hyperinflationær devaluering, der ødelægger folks livsværk, er den potentielle skade for milliarder af mennesker og den

sandsynlige død af millioner af mennesker uacceptabel.

Den manglende håndtering af de grundlæggende årsager til den systemiske krise i det finansielle system i 2008, og de 15 år der siden er gået med uforsvarlig likviditetsskabelse ved hjælp af kvantitative lempelser (QE) – nul, og endog negative renter på bekostning af økonomiens fysiske kapacitet – kombineret med geopolitisk motiveret økonomisk vanvid, såsom sanktioner, der rammer de vestlige økonomier i et gigantisk tilbageslag, resulterer i et sammenbrud af systemet. Hverken Schachtiansk sparepolitik eller redningspakker, "bailouts" eller "bail-ins", vil afhjælpe situationen. Kun en afslutning på kasinoøkonomien og en tilbagevenden til sunde investeringer i den reelle, fysiske økonomi, der sigter mod at øge økonomiens produktivitet gennem kapitalintensiv og energirigtig økonomisk produktion, vil være tilstrækkeligt.

Hvis FDR var i live, ville han erklære en ferie for bankerne, gennemføre en Glass/Steagall-bankadskillelse, en New Deal og tilbyde amerikansk deltagelse i et nyt Bretton Woods-system i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om at yde massiv kredit for at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd. Desværre kan man ikke forvente, at den nuværende amerikanske kongres har formatet eller visdommen til at gøre det samme.

Selv om bestræbelserne fra EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisation) og BRICS-Plus på at skabe en ny råvarebaseret valuta og et nyt finansielt system måske endnu ikke er nået tilstrækkeligt langt, på grund af alle mulige restriktioner og levn fra tidligere fremgangsmåder, kan begivenhedernes dramatik tvinge til at fremskynde realiseringen af de nuværende intentioner. Da den meget reelle mulighed for et ukontrolleret sammenbrud af det finansielle system kan forstærke faren for, at den nuværende stedfortræderkrig mellem NATO og Rusland, med Kina i baggrunden, eskaleres ved et uheld eller en fejlvurdering, er det nødvendigt at handle omgående.

Der må straks afholdes en krisekonference, hvor regeringerne signalerer til verden, at de vil samarbejde med god vilje om at gå over til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til samtlige nationers interesser på planeten. Det indledende skridt i en sådan ny arkitektur bør være gennemførelsen af de Fire Love, som Lyndon Larouche foreslog: et globalt Glass/Steagall-system, et system af nationale banker, et nyt kreditsystem og internationalt samarbejde om den næste generation af videnskabelige og teknologiske investeringer, f.eks. i kernefusion og rumforskning.

Denne krisekonference skal finde sted enten som en konference i FN's Generalforsamling eller i G20-regi. Hvis disse institutioner ikke er i stand til at reagere, må der findes andre initiativtagere, f.eks. BRICS-Plus, SCO eller en kombination af forskellige repræsentative institutioner. Når menneskehedens velfærd og muligvis dens eksistens er på spil, må alle ideologiske hindringer overvindes.

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Der findes røde linjer; når de først er overskredet, er der ingen ny chance

Den 23. jan. 2023 (EIRNS) – Hvis man åndede lettet op efter sidste uges møde på luftbasen i Ramstein, fordi det ikke lykkedes at presse Tyskland til at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, og at spændingerne i krigen mod Rusland derfor var aftaget en smule, så skal man nok tro om igen.

Den pjuskede grib Boris Johnson dykkede i morges ned i Kiev i et overraskelsesbesøg for at støtte nazist-regeringen dér, ved at erklære at "dette er tidspunktet til at fordoble indsatsen og give ukrainerne alle de værktøjer, de behøver". Han fordømte også den tyske regering under Olaf Scholz for ikke at have givet tilladelse til leveringer af kampvogne. Samtidig bekendtgjorde den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock offentligt en politik, der var direkte i modstrid med den politik, som kansler Scholz havde fastlagt for sin regering, og erklærede at Tyskland ville tillade Polen at sende Leopard-kampvogne til Ukraine, hvis blot de anmodede om det.

I sidste uge, den 18. januar, havde BoJo på provokerende vis opfordret til at overskride samtlige Ruslands røde linjer, herunder et direkte angreb på Krim, og han havde tilmed overvejet muligheden for en atomudveksling med Rusland. "Hvis Rusland skulle gøre brug af et atomvåben ... vil Vesten, er jeg bange for, være tvunget til at iværksætte gengældelsesaktioner af den ene eller anden art... Set fra den menige russers synspunkt ville det være en absolut katastrofe". Han tilføjede, at "vi snakker ikke om en atom-konfrontation mellem NATO og Rusland", og at selv hvis russerne blev irriterede, "var sandsynligheden for et atomangreb begrænset".

At opfordre til en fremgangsmåde, hvor "sandsynligheden for et atomangreb var lav" – hvor lav, Boris? 5 %, 10 %, 2 % – får Dr. Strangelove til at ligne en ansvarlig og fornuftig mand til sammenligning.

Som modtræk til et sådant vanvid udtrykker de russiske ledere sig fortsat i de klareste vendinger. Dmitrij Medvedev, vicedirektør for Det Nationale Sikkerhedsråd, advarede i går om, at eftersom Ramstein har vist, at "vores fjender vil forsøge at mishandle eller endog ødelægge os i en uendelighed ... kan der på et tidspunkt opstå en ny militær alliance", som kan tage kampen op med det Globale NATO-apparat. En dag tidligere fastslog Vjatjeslav Volodin, formand for den russiske statsduma, at "leverancer af offensive våben til

Kiev-regimet vil føre til en global katastrofe". Hvis Washington og NATO-landene leverer våben, som vil blive brugt til at angribe civile byer og forsøge at indtage vores territorier, som de truer med, vil det føre til gengældelsesforanstaltninger med endnu kraftigere våben... I betragtning af de russiske våbens teknologiske overlegenhed må udenlandske politikere, der træffer sådanne beslutninger, forstå, at dette kan ende i en global tragedie, som vil tilintetgøre deres lande."

Volodin konkluderede med kold præcision: "Argumenter om, at atommagterne ikke tidligere har brugt masseødelæggelsesvåben i lokale konflikter, er uholdbare. Eftersom disse stater ikke stod over for en situation, hvor der forelå en trussel mod deres borgeres sikkerhed og landenes territoriale integritet." (https://t.me/vv_volodin/597)

I lyset af dette drog Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den eneste forstandige konklusion, der var mulig, i en samtale i dag med amerikanske kolleger. "Der findes røde linjer", understregede hun. Vi befinder os i øjeblikket i en nedtælling, enten til et atomart opgør eller til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, erklærede hun, og muligheden for at løse krisen vil ikke forblive åben for evigt. I modsætning til hvad flertallet af vores medborgere tror, sagde hun, er historien ikke en Hollywood-sæbeopera, hvor der til stadighed er et nyt afsnit på vej.

Sideløbende hermed er man ved at opbygge et helt nyt finansielt og økonomisk system baseret på reel fysisk-økonomisk udvikling, som skal erstatte det bankerotte transatlantiske finansimperium. Og det, påstod Zepp-LaRouche, er det virkelige stridspunkt, der har drevet det Globale NATO ud i en total krigstilstand mod Kina og Rusland.

Præsident Vladimir Putin fremlagde atter konturerne af et sådant nyt system i en tale til statsoverhovederne i den

Eurasiske økonomiske Union (EAEU), som blev offentliggjort på Kremls hjemmeside den 23. januar. "Vi foreslår, at indsatsen samles i udviklingen og gennemførelsen af banebrydende videnskabelige og tekniske løsninger i de førende økonomiske sektorer" for EAEU-landene og andre, der er interesserede i at samarbejde med dem, såsom Egypten, Iran, Indien, Indonesien og Emiraterne, erklærede Putin.

Den førende russiske økonom, Sergey Glazyev, har i en række nylige artikler uddybet behovet for et radikalt globalt skift. "Alle mere eller mindre suveræne lande er holdt op med at akkumulere reserver i dollars og overgår hastigt til afregninger i nationale valutaer. Dette medfører et lavine-lignende sammenbrud af USA's evne til at finansiere en verdenskrig, som er baseret på et monopol over udstedelse af en verdensvaluta. Billioner af tidligere trykte dollars returnerer til USA, hvilket forårsager en massiv bølge af inflation."

Glazyev opfordrede til "skabelsen af en ny international afregningsvaluta, i stedet for de nuværende IMF-reservevalutaer" og tilføjede: "Rusland har sammen med sine østlige og sydlige partnere en enestående chance for at 'hoppe af' det dollar-centrerede, forgældede økonomiske synkende skib og sikre egen udvikling og gensidig handel med de akkumulerede og udvundne strategiske ressourcer."

Den kommende internationale konference hos Schiller Instituttet den 4. februar med titlen "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?" vil både drøfte krigsfaren og den økonomiske og kulturelle politik, der er nødvendig for at genskabe menneskehedens behørig rolle i universet. Som præsident John F. Kennedy udtalte i sin berømte tale ved dimissionsfesten på American University den 10. juni 1963: "Atomvåbenmagter må undgå de konfrontationer, som tvinger en modstander til at vælge mellem enten et ydmygende tilbagetog eller en atomkrig. At vælge den slags kurs i atomalderen ville udelukkende være et bevis på vores politiske fiasko – eller på

et kollektivt dødsønske for verden.”

Foto: Pixabay, CC0

“At fremme samarbejdet i en splittet verden”

Den 18. januar 2023 (EIRNS) – Det er overskriften, som CGTN har placeret på en 14 minutter lang video-kommentar af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, der blev lagt ud den 18. januar både på news.cgtn.com og på CGTN's YouTube-kanal, som har næsten 3 millioner abonnenter verden over.

I sine bemærkninger udtalte Zepp-LaRouche følgende:

“Selv om det er meget vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt, hvor den systemiske krise i det neoliberale system vil nå til vejs ende, kan det ikke udelukkes, at beslutningen om at foretage en fuldstændig reorganisering af det internationale finanssystem kunne trænge sig på dagsordenen i dette år 2023.” Hun fortsatte: “Jeg tror derfor, at det er meget muligt, at finanskrisen i løbet af 2023 kommer til at blusse endnu mere dramatisk op, og at det vil være det rette tidspunkt til at sætte kombinationen af det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ [foreslået af Kinas præsident Xi Jinping] på den internationale dagsorden.”

Ugens begivenheder bidrager til at fremhæve, hvor presserende det øjeblik er, som Zepp-LaRouche beskriver. World Economic Forum har været samlet hele ugen i Davos i Schweiz for at udstede bankernes marchordre om udplyndring og krig til

Vestens finansielle og politiske etablissement. Et af deres centrale budskaber er behovet for at forsyne Ukraine med samtlige tunge våben og anden støtte, der er nødvendig for at sikre en evig NATO-ledet kødhakker-krig mod Rusland – uanset omkostningerne for Ukraine og hele Europa og uanset den voldsomt stigende fare for at udløse en atomkrig.

Ukraines præsident Zelenskij talte til mødet via video, og hans kone samt amerikanske kongresmedlemmer og repræsentanter for Biden-administrationen var personligt til stede for at slå et slag for alle de våben, man kunne skaffe. Tillige sendte den 99-årige Henry Kissinger en video med en opfordring om at sende flere våben til Ukraine, og at Ukraine på sigt formelt bliver optaget i NATO.

Fredag den 20. januar, den dag WEF afsluttes, har det nyligt udvidede Global NATO til hensigt at fastsætte de fornødne betingelser for den næste fase af deres aggression mod Rusland og Kina på det tredje møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe på luftbasen Ramstein i Tyskland. Her vil forsvarsledere fra næsten 50 lande samles for at modtage deres retningslinjer fra London og Washington. Et kritisk spørgsmål er, om den tyske regering endelig vil give helt efter for Londons og Washingtons krav om at sende sofistikerede tunge våben til Ukraine. Kievs borgmester, Vitali Klitschko – en sværvægtsbokser af profession – er håbefuld. Han sagde til AFP, at “jeg håber, at det [Ramstein-mødet] vil blive meget godt for Ukraine. Uofficielt oplever jeg meget gode og positive signaler.”

Rusland forbereder sig militært og arbejder samtidig på at organisere alternativer til det kollapsende vestlige finanssystem. Forsvarsminister Shoigu bekendtgjorde i går planer om at øge størrelsen af Ruslands stående hær fra 1,15 millioner til 1,5 millioner. Udenrigsminister Sergey Lavrov meddelte på en pressekonference i dag, at Rusland er ved at opbygge økonomiske alliancer med “lande [der] er ved at blive udviklet økonomisk... Se på Kina og Indien (vores strategiske

partnere), Tyrkiet, Brasilien, Argentina, Egypten, mange lande på det afrikanske kontinent. Der er potentialet for udvikling ... enormt. Nye centre for økonomisk vækst er ved at blive dannet.” Lavrov tilføjede: “Inden for rammerne af vores kontakter gennem SCO, BRICS, CIS, EAEU, i samarbejde med sammenslutningerne i Asien, Afrika og Latinamerika, forsøger vi på alle mulige måder at opbygge nye former for gensidig forståelse...”.

Zepp-LaRouches CGTN-kommentar, som i sin helhed er tilgængelig i Dokumentationen, indeholdt en detaljeret programmatisk køreplan for, hvordan man kan opbygge sådanne “nye former for samspil”, en ny international udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Schiller Instituttets grundlægger konkluderede ved at understrege behovet for et afgørende paradigmeskift:

“Der er behov for en stor vision om, hvordan der kan fremlægges en løsning, som imødegår samtlige store problemer samtidigt... Jeg mener, at vi er nået til et punkt i menneskehedens historie, hvor vi virkelig må tage den internationale orden af relationer mellem nationerne alvorligt, og overveje hvordan vi kan organisere dem på en sådan måde, at vi kan leve som en selvstyrende art, der er begavet med kreativ fornuft.”

Link til
video: <https://news.cgtn.com/news/2023-01-18/WEF-2023-Fostering-cooperation-in-a-fragmented-world-1gHl9T2Q2Q0/index.html>

Schiller

Instituttets

konference: Ær Martin Luther King, afvikl det "internationale attentatbureau

Ikke korrekturlæst.

Den 14. jan. -Sponsoreret af Schiller Instituttet, en online konference med titlen "Genopliv JFK og Martin Luther King Jr.'s sande mission": Stop NATO's World War and Dismantmant the 'International Assassination Bureau'", præsenterede forskellige facetter af den proces, der begyndte i det 19. århundrede og nåede et crescendo af vold i perioden efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Et internationalt oligarki, der stod over for en trussel mod sin magt som følge af fremkomsten af faktiske og potentielle suveræne stater, gennemførte en "spændingsstrategi" for at skræmme politiske ledere rundt om i verden til underkastelse.

Konferencen blev åbnet med et kort uddrag af Lyndon LaRouches tale den 19. januar. 2004 i Talladega, Alabama, om Dr. Martin Luther King Jr.'s udødelighed. Derefter gav Harley Schlanger, næstformand for Schiller Institute U.S.A. og tidligere national talsmand for Lyndon LaRouche, et kortfattet og stærkt resumé af det aktuelle strategiske billede, hvilket dannede rammen om de næste fire timers taler og diskussioner. Schlanger advarede om, at vi er oppe imod en angloamerikansk tilgang til "udenrigspolitik gennem krigsførelse". Derefter fulgte en grundig gennemgang af de mekanismer, der er blevet brugt til at undertrykke politiske ledere og bevægelser, som har tilbudt et alternativ til denne fordærvede politik.

Denne proces blev analyseret fra forskellige perspektiver, der gik tilbage til det 19. århundrede. Dr. Clifford A. Kiracofe,

formand for Washington Institute for Peace and Development og tidligere højtstående fagligt medlem af det amerikanske senatsudvalg for udenrigsanliggender, beskrev den synarkistiske bevægelses fremkomst i denne periode, idet "synarkisme" selv defineres som anarkismens modsætning. Han karakteriserede den som et internationalt broderskab af finansfolk og industrialister, en "oververden", der placerede sig selv over suveræne nationalstater, men samarbejdede med den organiserede kriminalitets "underverden". Denne tendens gik ind for et "kontrolleret samfund" som beskrevet i George Orwells 1984 og var central for de intellektuelle netværk, som gav anledning til fascismen. Efter Anden Verdenskrig reorganiserede disse netværk sig selv, og deres arvinger mødes i næste uge på den årlige konference i Davos i Schweiz, World Economic Forum, som Kiracofe kaldte en "konsensuskabende mekanisme for de globale eliter". Som Schlanger påpegede i diskussionsperioden, spillede disse netværk en central rolle i udformningen af de anglo-amerikanske efterretningstjenester efter krigen.

De forskellige elementer i disse overnationale eliter, der blev konfronteret med den dobbelte fare fra anti-koloniale bevægelser i den tredje verden og nationale ledere, der forsøgte at hævde deres nationers suverænitet, samarbejdede for at danne et "mordbureau". Som Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche bemærkede, er det, der fulgte, blevet kaldt en "spændingsstrategi", der havde til formål at indgyde frygt til de politiske ledere, så de ikke ville overveje tanken om en afgang fra det system, der var domineret af City of London-Wall Street.

Der fandt en bølge af mord sted, der begyndte i 1960'erne med mordet i 1961 på den congolesiske premierminister Patrice Lumumba. Lumumbas betydning blev udviklet af journalisten Norbert Mbu-Mputu fra Den Demokratiske Republik Congo, forfatter til *L'Autre Lumumba. Peuple du Congo: Histoire, résistances, assassinats et victoire sur le front de la Guerre*

froide. Han henviste til andre afrikanske ledere, som blev mål for attentater, herunder Kwame Nkrumah, Laurent Kabila og Thomas Sankara. I løbet af diskussionsperioden tilføjede Schlanger navnet Muammar Qaddafi til denne liste.

Mordet på Lumumba blev i 1962 fulgt op af mordet på den italienske leder Enrico Mattei, der var medlem af parlamentet og administrator af den nationale brændselsfond (ENI, italiensk for "Ente Nazionale Idrocarburi"). Den italienske EIR-journalist Claudio Celani gennemgik de seneste beviser for, at Matteis død i et flystyrt var et mord, i modsætning til den oprindelige statslige konklusion, og beskrev motivet: Mattei havde undermineret oliekartellet "De syv søstres" dominans og havde tilbudt reel udviklingsbistand til de olieproducerende lande i det globale syd foruden gunstigere vilkår (en 25-75%-ordning for deling af overskuddet i modsætning til den 50%-50%-aftale, som de syv søstre foretrak). Celani fortsatte med at analysere andre episoder af "spændingsstrategien" i Italien, som f.eks. kidnapningen og mordet på den tidligere premierminister Aldo Moro i 1978.

Et år efter mordet på Enrico Mattei fulgte mordet på den amerikanske præsident John F. Kennedy, efterfulgt af mordet på Malcolm X, Martin Luther King og Robert Kennedy. LaRouche-organisationens leder Dennis Speed tog et grundigt kig på disse begivenheder. (JFK-mordet har været i nyhederne for nylig på grund af Bidens beslutning om at afklassificere nogle af de relevante dokumenter som krævet ved lov, men fortsat at tilbageholde andre). Speed gennemgik noget af det, der er kendt om de forskellige komponenter i "mordbureauet", herunder Clay Shaws og Permindex' (Permanent Industrial Expositions) rolle og den seneste tilføjelse til dette apparat, det ukrainske Center for Bekæmpelse af Desinformation (CCD). Sidstnævnte har udarbejdet den berygtede online-hitliste, som har været rettet mod flere af dagens konferencierer.

Speed udviklede også betydningen af Dr. Martin Luther King Jr., hvis nationale helligdag vi fejrer i denne weekend. Han

afspillede uddrag af Lyndon LaRouches tale på Martin Luther King-dagen i Talladega, Alabama, i 2004, hvor LaRouche beskrev King som en "Guds mand", der bevidst accepterede de fulde implikationer af denne farlige rolle.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker, whistleblower og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), tilføjede yderligere indsigt vedrørende King og andre ledere af borgerrettighedsbevægelsen, navnlig James Lawson. Han citerede Fannie Lou Hamer for at sige: "Nogle gange virker det som om, at det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, så falder jeg fem fod og fire tommer fremad i kampen for frihed."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en intensiv analyse af "spændingsstrategien" ved hjælp af eksemplerne i Tyskland med mordet på Deutsche Bank-formand Alfred Herrhausen og Treuhandsadministrator Detlev Rohwedder i henholdsvis 1989 og 1991. Begge var ansvarlige for den økonomiske politik under den tyske genforening. Hun sagde, at disse mord skabte et klima af frygt i Tyskland, og at dette forklarer, hvorfor de tyske ledere i dag omfavner en krigspolitik, der er så direkte i modstrid med deres nations interesser. Hun rapporterede, at oberst L. Fletcher Prouty – den tidligere chef for specialoperationer for de fælles stabschefer under præsident John F. Kennedy (og den virkelige "Mr. X" i Oliver Stones "JFK"-film) – havde fortalt repræsentanter for LaRouche-organisationen, at Herrhausen blev dræbt, fordi han ville præsentere en alternativ vej til den vej, som de angloamerikanske eliter ønskede for verden efter Comecon, og at hans drab var lige så vigtigt som mordet på JFK. Hun sagde, at Herrhausens voksende støtte til gældslettelse i den tredje verden var "den kardinalsynd, som ville koste ham livet", og at hans død sendte et budskab til den daværende tyske kansler Helmut Kohl: "Vov ikke at gå ind for et suverænt program".

Radio-talkshowvært og politisk analytiker Garland Nixon tilføjede sin indsigt og beskrev, hvordan U.S.S.S.R. efter

Anden Verdenskrig hævdede sit herredømme over nationerne i Østeuropa gennem Rådet for Gensidig Økonomisk Bistand (Comecon). NATO gjorde det samme, men havde brug for illusionen om national uafhængighed, suverænitet og demokrati. Krigen i Ukraine har fjernet denne illusion, har "løftet sløret". De transatlantiske eliter har et syn på borgerne, der ikke er anderledes end den måde, prins Harry betragtede sine afghanske ofre på, gennem sigtekornet på sit helikopterskyts – de betragtes ikke som mennesker. Disse eliter føler nu, at de er nødt til at kvæle uenighed i medierne og de sociale medier; men det er et grundlag for optimisme, for det viser, at de er bange. "Det amerikanske imperium er i krig med moderniteten", sagde Nixon. "Det er som whack-a-mole... USA er også i krig med sig selv."

Jacques Cheminade, Schiller Instituttets stiftende medlem og leder og tidligere præsidentkandidat for partiet Solidarité et Progrès i Frankrig, foretog en omfattende gennemgang af oligarkiets forsøg på at styre efterkrigstidens verden. Han undersøgte teorien om, at topmødet i Paris i 1960 mellem USA, Sovjetunionen, Det Forenede Kongerige og Frankrig blev saboteret med vilje af efterretningstjenesterne, som muligvis lakkede oplysninger til USSR, der gjorde det muligt for dem at opdage og nedskyde U-2-højdeovervågningsflyet. Han sagde, at disse efterretningstjenester fungerede som en integreret del af det militærindustrielle kompleks (MIC), som præsident Dwight Eisenhower havde advaret om i sin afskedstale. (Paneldeltager Ray McGovern har efterfølgende udvidet dette begreb til MICIMATT, Military-Industrial-Counter-Intelligence-Media-Academia-Think Tank-komplekset). Cheminade opsummerede betydningen af de mange politiske mord i efterkrigstiden og sagde, at sporet af mord "tydeligvis ikke var en tilfældighed", men en aktion mod "nationalstaternes princip". Han beskrev det mislykkede attentatforsøg på den franske præsident Charles de Gaulle, som blev udført af OAS (Secret Army Organization på engelsk), en anden tentakel af mordbureauet. Cheminade konkluderede med at sige, at "de

Gaulle og Kennedy, trods deres fejl, var giganter" sammenlignet med vore nuværende statsoverhoveder.

Den velkendte politiske konsulent, kampagnerådgiver og Trump-trofast Roger Stone kom med sine egne betragtninger om et bredt spektrum af emner, herunder den nylige afsløring i Politico af en båndoptaget samtale mellem præsident Richard Nixon og den daværende CIA-direktør Richard Helms, hvor Nixon forsøger at få indflydelse under Watergate-skandalen ved at true med at afsløre, hvem der rent faktisk havde dræbt John Kennedy. Ifølge Stone var flere af Watergate-indbrudstyvene stadig på CIA's lønningsliste, og nogle havde været til stede på Daley Plaza på tidspunktet for JFK-mordet.

Under diskussionsafsnittet blev mordbureauets betydning opsummeret på forskellige måder. Claudio Celani sagde, at der er en rød tråd, der går mellem sagerne med Mattei, Moro, King, JFK og andre: Disse personer havde alle en politik, der var i konflikt med oligarkiet. Helga Zepp-LaRouche sagde, at mordene havde til formål at skabe en "aura af terror... Hvis man myrder nogle få mennesker, så vil de andre måske blive bange og opføre sig ordentligt." Clifford Kiracofe tilføjede, at globalisternes mål er at forhindre USA i at have gode forbindelser med Rusland og Kina.

Der blev sendt mange spørgsmål ind via internettet. Et spørgsmål af særlig interesse var, om der var en sammenhæng mellem det nylige mord på den tidligere japanske premierminister Shinzo Abe og den efterfølgende bekendtgørelse af Japans remilitarisering.

Ved konferencens afslutning løftede Helga Zepp-LaRouche konferencen ved at henvise til ideerne fra instituttets navnebror, Friedrich Schiller. Hun sagde, at vores modstandere, oligarkerne og racisterne, er som de forkrøblede planter i Schillers metafor, fordi de er følelsesmæssigt uudviklede. Sand lykke kommer ikke af at have milliarder af dollars, kaviar og Porscher, men af kreativitet, af kærlighed,

af at bidrage til menneskeheden – “Hvad man hader, mister man, hvad man elsker, vinder man”.

Zepp-LaRouche insisterer på risikoen for omfattende finanskrise i 2023 i debat på CGTN

Den 8. januar 2023 (EIRNS) – CGTN’s “Road to Recovery” sendte i dag et program om at åbne Kinas økonomi og dets internationale handel, især dets forbindelse med Europa, efterhånden som Kina bevæger sig ud af deres “Nul Covid”-program. Det første af to spørgsmål, der blev stillet til “grundlæggeren og præsidenten for Schiller Institutet”, Helga Zepp-LaRouche, vedrørte emnet om Kinas forsyningskæde, og hun benyttede lejligheden til at fokusere diskussionen på den klare og aktuelle fare for et omfattende finansielt sammenbrud i 2023.

Zepp-LaRouche forklarede (kl. 21:53), at de tidligere deltageres kommentarer generelt havde været optimistiske med hensyn til indeværende år, men hun vurderede, at tænkende mennesker skulle være mere agtpågivende. Europa og USA har problemer med deres centralbanker, og det problem, der kommer til udtryk i omvæltningerne fra krypto-valutaerne, udgør blot begyndelsen. Centralbankerne er fastlåst i en skruestik: højere renter øger konkurserne, men flere kvantitative lempelser giver mere inflation. En stor finanskrise, meget større end 2008, vil indtræffe – selv om det er vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt. Lande, der prioriterer den

fysiske økonomi, vil være i en bedre forfatning og meget bedre beskyttet mod finansielt kaos. Der er imidlertid ingen tegn i "Vesten" på, at de vil afvikle deres kasinoøkonomi.

Det andet spørgsmål, som Zepp-LaRouche svarede på, drejede sig om regeringens rolle i en krisetid (38:18). I krisetider er regeringens foranstaltninger naturligvis af afgørende betydning. Så Kina har en fordel i en sådan situation. Men som sagt vil de lande, der nu forbereder sig på et finansielt sammenbrud, være bedre rustet. På nuværende tidspunkt vil vi have i en depression i Europa. Vi har en enorm energikrise. Hvis den tyske økonomi får alvorlige problemer, vil hele Europa blive berørt. Det er bedre at forberede sig på en krise end at have et optimistisk synspunkt og derefter blive overrasket. Den Eurasiske økonomiske Union (EAEU) og nogle andre lande i det Globale Syd bevæger sig i en mere realistisk retning. Jo hurtigere Europa følger denne tilgang, jo bedre vil det gå for dem.

Især professor John Gong tilsluttede sig Zepp-LaRouches fremhævelse af, at en større krise er sandsynlig i Europa, idet han påpegede, at det europæiske marked er i store vanskeligheder. "Jeg er helt enig med Helga om dette punkt." Han tilsluttede sig også sent i udsendelsen Zepp-LaRouches opfattelse af, at det er meget bedre at forberede sig på en alvorlig krise end at blive overrasket af en krise.

Link til udsendelsen:

(<https://news.cgtn.com/news/2023-01-07/Watch-China-s-optimized-COVID-19-measures-and-2023-growth-prospects-lgoIaylReSc/index.html>)

Læg noget beslutsomhed i dit nytårsforsæt

Den 1. januar 2023 (EIRNS) – Sikke en start på 2023!

I dag har Brasilien fået en ny præsident, Lula da Silva, som ved sin indsættelse gjorde det klart, at Brasilien skal alliere sig med Argentina i kampen for økonomisk udvikling og nedbringelse af fattigdommen i Sydamerika. Og han har de seneste dage gjort det klart, at efter at den tidligere præsident Jair Bolsonaro vendte dette ryggen, vil Brasilien nu være en del af en fornyet indsats for koordinering med Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – Brasiliens BRICS-samarbejdspartnere – i bestræbelserne på denne økonomiske udvikling.

I dag overtager Sydafrika lederskabet af BRICS for 2023, og dets udenrigsministeriums chef for offentligt diplomati, Clayton Monyela, understregede deres prioritering af at styrke det økonomiske, politiske, sociale og kulturelle samarbejde mellem de fem. Men dette er ikke det sædvanlige BRICS, da Argentina, Iran og Algeriet har indgivet deres ansøgninger. Saudi-Arabien, de Forenede arabiske Emirater, Egypten, Indonesien, Tyrkiet og Afghanistan har udtrykt interesse for at ansøge, ligesom Nigeria, Kasakhstan, Thailand, Senegal og Nicaragua alle har indledt deres deltagelse i BRICS' dialoger vedrørende udvidelse på ministerplan. I stedet for en lang "alfabetisk" betegnelse, kunne det meget vel være kernen i den nye økonomiske verdensorden – efter Kinas Bælte & Vej, den blomstrende og succesfulde udvikling af "Amerika"-modellen. Det skal forstås som den virkelige amerikanske model med statslig kredit baseret på videnskabelige, industrielle og landbrugsmæssige projekter.

I dag erhvervede Rusland formandskabet for den Eurasiske økonomiske Union for 2023 – hvis andre medlemmer udgør

Armenien, Hviderusland, Kasakhstan og Kirgisistan – og Putin har allerede præciseret deres prioriteter, som TASS rapporterede, idet han opsummerede sine bemærkninger fra 9. december i Bishkek: De vigtigste prioriteter omfatter dannelsen af et fælles gasmarked i EAEU-regi, udviklingen af nord-syd- og vest-østlige transportkorridorer (med vægt på omfattende transportinfrastruktur) og fremme af yderligere udvidelse af aftaler med udenlandske partnere med henblik på fortsat økonomisk udvikling – herunder Kina og andre. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70058>)

Alligevel tynges indledningen til 2023 af faren for atomkrig. Galskaben med at eksportere den katastrofale geopolitik for "NATO-udvidelse" i Europa og nu til Asien, er en meget reel og nærværende sygdom. I kølvandet på den amerikanske regerings bevidste militære provokationer over for Kina, risikerer den (i bedste fald) halvstabile koreanske halvø at gå i opløsning og bryde ud i et atomart opgør. Truslerne mellem Nord- og Sydkorea bevæger sig nu op på den atomare støjskala. Men man bør ikke begå den fejl at give dem skylden. Hvordan skulle de kunne trække sig tilbage fra afgrunden, når en intellektuelt og moralsk falleret "britisk imperial" politik dominerer USA og i den grad har forgiftet vandene?

Den kvalitet af lederskab, moral og endda genialitet, der er nødvendig for at lede verden ind i og gennem 2023, er sjælden, men en sådan kvalitet kan plejes og udvikles. Et lille eksempel foreligger i dag i en simpel sammenligning af nytårstalerne fra to præsidenter, Ruslands Putin og Ukraines Zelenskij. Regelmæssige sætninger med substans og anvendelsen af verber i den ene; korte, tankeløse beskrivelser, der trommes op i staccato og ofte uden talesprog i den anden.

Det er tilstrækkeligt at konstatere, at der på trods af den vestlige såkaldte offentlige diskurs' ufattelige, sløvende ordflom stadig er en reel risiko for, at et gennembrud af almen fornuft vinder indpas. Det er på tide, at vi lægger noget beslutsomhed i vores beslutninger.

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglofæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke

har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvis verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin

henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance..."

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina."

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette

var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde

udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent.”

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. “Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen”

den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: “Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det

primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.”

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – “frygt for nåde og skønhed” – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os

fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen "Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop" ("La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo").

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for “civilisationens stjernestund” [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville “bevæge sig en tomme” mod øst. Der skete i stedet fem

NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør

diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjolledede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en

grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig",

bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles->

of-a-new-international-security-and-development-architecture/)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincipet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues [Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift *Concordantia Catholica*. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det

repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyrann.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600

millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgældige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-

systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Institutet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke

tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have "det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden". Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om Coincidentia Oppositorum – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke "min interesse mod din interesse", for at vende tilbage til Benito Juárez' sætning: "Den andens interesse indebærer alle andres interesse", hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks. altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske

univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi

kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred.

Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

Den arabiske verden vender sig mod øst! Ugens webcast med Helga Zepp-LaRouche

Fredag den 9. december. Besøget i Saudi-Arabien af Kinas præsident, Xi Jinping, er "en del af en ny strategisk tilpasning", forklarede Helga Zepp-LaRouche i sin webcast i dag. "Araberne vender sig mod øst", og der er indgået aftaler for mere end 30 milliarder dollars. Dette er en del af en ny dynamik, som indebærer en eksplosiv vækst i BRICS-alliancen. Dette udgør ikke en trussel mod Vesten, hævdede hun – Vesten bør "opgive geopolitikken ... og samarbejde" i stedet for at fastholde fortidens fejlslagne politik.

Zepp-LaRouche, som i denne uge blev interviewet af den førende russiske tv-personlighed, Vladimir Solovyov, og som modtog prisen for ytringsfrihed tildelt hende selv og Schiller

Instituttet af den mexicanske journalistklub, udtalte, at hun er blevet opmuntret af reaktionen på de ti principper for en ny strategisk og finansiell arkitektur, som hun havde foreslået. Et nyt kor af verdensborgere er ved at finde sammen, hvilket er det bedste håb for menneskeheden i lyset af NATO's fortsatte krigsfremstød.

Transskription af teksten på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. Today is Friday, Dec. 9, 2022.

And Helga, it's been a busy few days, especially for you: There were two events that occurred in the last couple of days. One was an interview with the preeminent talk show host in Russia Vladimir Solovyov, where he asked you about the 10 fundamental principles that you drafted, and then there was the award bestowed on you and the Schiller Institute by the Journalists Club of Mexico, the Freedom of Expression Award. Why don't we start with the Solovyov interview? This was really quite important, wasn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, I think it's one of the major talk shows on Russian TV. And I think it's very important that Mr. Solovyov obviously has looked quite in detail at the 10 principles I proposed to have a new international security and development architecture. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>] And he said it was very thought-through, and in general he came across with the idea that there is hope, that a diplomatic solution can be found. So I think it was important that, now, millions of Russians now know about these 10 principles. And since we are also spreading it elsewhere, I'm quite optimistic that, hopefully, we can put it on the international agenda.

SCHLANGER: It's important that at the end he said, "I hope you

succeed!" And I think the award from the Journalists Club of Mexico is also something which is part of the spread of these ideas.

ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think Mrs. Celeste Sáenz, the chairwoman of the very prestigious Mexican journalists' association, basically in her opening speech mentioned the fact that it's an outrageous scandal that myself and others are on this Ukrainian list. And she said the Schiller Institute's work is extremely important in times when the freedom of speech is not guaranteed. So, I'm very happy about this award, because sometimes, a prophet is not appreciated in his or her own country, but Mexico is one of my favorite countries, anyway, so that's very, very, good.

SCHLANGER: Mine, too, having lived in Texas for years, and done a lot of work in Mexico. It's a very interesting country, and very beautiful.

In terms of the spread of these ideas, I think it's quite important to look at the motion toward the new financial and strategic architecture: This week, Xi Jinping was in Saudi Arabia, for meetings with a number of Arab countries in the Middle East. This is an extension of the Belt and Road Initiative, but also the new diplomacy. What do you make of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is really important: Because this has been, in one sense, prepared since Xi Jinping visited the Middle East in January 2016, when he went to Iran, Egypt, and Saudi Arabia. And this time, he's participated in three summits, one with the Saudi government; one with the Arab states, and one with the Gulf Cooperation Council. And China's Foreign Ministry spokeswoman Mao Ning said this is "epochal" historic visit. It puts the Chinese-Arab and Chinese-Saudi relationship on a completely new strategic level. And generally, the press coverage and observers are saying that the Arabs are turning East.

Now, that obviously is very big. Not only in this visit to Saudi Arabia were there economic deals for \$30 billion, concluded 34 contracts. China imports 25% of the Saudi export of crude oil. But I think even more important than that is that Xi Jinping was treated with top honors. Six Saudi fighter jets accompanied his plane, and they colored the sky with the colors of the Chinese flag, that is, red and gold. And that is in total contrast to the rather subdued way how Biden was treated in July when he visited.

And it is very clear that there is a new strategic alignment going on. This involves the whole BRICS dynamic, because there are now many countries that want to join the BRICS-Plus, that is Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Algeria, Turkey, Iran; and Russian Foreign Minister Lavrov said that there are altogether 17 countries that have lined up and applied for full membership in the BRICS. Now, already now, the BRICS has a GDP which is larger than the G7, and if you add all of these countries, it is very clear that the power center of the world economy, which already has shifted to Asia, will be amplified a lot in the direction of the countries of the BRICS-Plus, plus the countries that work with this organization which is very quickly growing.

So I think this is very important, and in one sense revives the spirit of the ancient Silk Road, because the Chinese-Arab relationship dates back about 2,000 years, and obviously, it will have an impact on the entire dynamic in the Middle East. Also, important, is that Xi Jinping had meetings, I think with 40 leaders from regional countries, including the new Prime Minister of Iraq, Mohammed Shia al-Sudani, and there, also, a strategic partnership was agreed. And the oil-for-technology agreement that had existed before, but was dormant because of all kinds of sabotage and intervening problems, but that means, also, that Iraq is now looking in the direction of cooperation with the Belt and Road Initiative.

I think the Western countries, rather than trying to fight

this, which they continue to do with all kinds of racist statements, like coming from Chatham House almost every day, they would do so much better if they would adjust to the new emerging reality, give up the geopolitical confrontationism, and rather start to cooperate! This is a new world economic order which is emerging, and it is based on non-interference in the internal affairs of the other one, it's based on respect for the sovereignty of the other one, non-meddling with the social system, and this is just a much more durable concept for peace in the world than what we have seen with the "right to protect" and humanitarian interventions, especially with the wars against Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, Libya, which only resulted in millions of people dying for nothing, 17 million refugees—I mean, this is the biggest human rights violation which you can imagine. Obviously, it is not being discussed, but I think the West should really draw the conclusion out of the failed policies of the last decades, and join this new arrangement which is emerging, and which brings hope for many millions of people throughout the entire region.

I'm actually quite optimistic that this is a very, very important game-changer in the entire region and beyond.

SCHLANGER: And it reflects what you wrote in your article on the Spirit of Bandung [https://larouchepub.com/hzl/-2022/4945-the_role_of_the_nonaligned_mov-hzl.html] which is being published in a book, which I should have mentioned at the outset that this is coming out, now. But it also raises the question that you brought up: Why would the West be angry or upset, as though they're being betrayed, by countries that are looking out for their own interests and moving into this new architecture?

Now, in that context, we had the statement from a Trilateral Commission member from Japan, who raised the question of why are you forcing us to choose? This is a completely absurd approach from the West but it's a self-isolation, isn't it?

ZEPP-LAROCHE: Given the fact that the Trilateral Commission is an organization which basically represents the establishment, and then, somebody from Japan saying, don't force us to choose, because if we have to choose, we will choose China over the United States—I think this is also a sign of the times.

SCHLANGER: We have a very interesting story unfolding in Germany, of the attempted coup that the German police supposedly foiled—I think there were 3,000 police and security officials involved in it—what do you know about this, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Well, this is, on the one side, a farce, but it has a serious background. The farcical part of it is that this was the biggest raid in the history of the Federal Republic of Germany, since the Second World War: 3,000 police, special intervention units, the SEK, and various other units, they raided altogether 130 apartments; they arrested 25 people. This was supposedly because they had information that the Reichsbürger, an association of people who basically say the Federal Republic of Germany does not exist, and since we never had a peace treaty and there was never a referendum on a new constitution, they say that the old Kaiser Reich, or the old Weimar Republic, or whatever, still exists, or they want to go back to a monarchy. There may be 20,000 people in Germany who believe this; most of them, and that is also shown by the pictures, are pensioners, gray-haired people. Supposedly they were planning a coup, that they were planning to take over the government.

Now, I think this is a PR stunt if you ever have seen one, because one parliament member from the Linkspartei said that she knew about this two weeks ago, as she also knew that many of the media were informed: Selected mainstream media knew about it; they had time to prepare background articles, which suddenly, the records were published on the day of the raid, so everything was there. The media were along with the deployment of the police, filming everything—it was the big

story. So, if these Reichsbürger would have been that dangerous, and with weapons and everything—maybe they have some weapons—but it's so out of proportion; if they would have been so absolutely dangerous then the police should have been very secretive, not warning anybody ahead of time. But obviously, the purpose of it was quite different: The purpose was to discredit these Reichsbürger and all the other demonstrators, which—we should not forget the role of the Bundesamt für Verfassungsschutz national police agency in previous deployments of the NSU and other deployments against the rightwing.

So this is a very dubious thing, and it's like you take something which has a little kernel of reality, and then you blow it up in such a way as to discredit the whole thing. And everybody knows that there are many people taking to the streets because of the sanctions, which they feel is a blowback against the German economy; many firms are going bankrupt; energy prices are going through the roof; people are afraid of inflation; many people fear that they won't get through the winter because of the exploding energy prices. So there is a total social ferment, and therefore, if you do what looks like such a staged operation beforehand, you discredit those kinds of protests. And then Interior Minister Nancy Faeser said, "We were looking into the abyss of a terrorist threat," with all of these people with their walking canes and rollators! It's just not real.

And I think the former President of Russia Dmitry Medvedev also satirized it, because naturally Russia was blamed again that they have some hand in that. But the White House immediately offered support to Germany because these are people who believe the same QAnon conspiracy narratives, and this is exactly like the January 6 raid on the U.S. Capitol building. Now that is also very questionable, and there are a lot of questions that have arisen as how that was staged.

I think it has a serious background, that it's being staged

because there is a social ferment, but we should really keep a clear head about it.

SCHLANGER: And it occurs at a moment when the German government is losing popularity. The new polls that are coming out show that they're dropping fairly quickly, like a rock in water. And at this point you have Chancellor Scholz, and Economy Minister Habeck and Foreign Minister Baerbock taking the point against China. How does that fit into the situation?

ZEPP-LAROUCHE: You know, Scholz went to China, and he also keeps saying that he is not for breaking off relations with China, and so forth. So he has a slightly different position, but we have learned from people in the business, that Baerbock, whose Foreign Ministry has prepared a China paper, she apparently—I can only say, we have this from a source—she apparently sent out her paper to all the German embassies internationally, pretending this was already accepted German policy. So, I thought that the Chancellor defines the rules for foreign policy, but one has to see if this so-called “foreign minister” decides what Germany's policy is, or the Chancellor. In any case, it is completely idiotic: If Germany wants to really commit hara-kiri, then they should continue to alienate China. And I think Xi Jinping's state visit to Saudi Arabia hopefully wakes some people up, that the momentum is not against China but it is with China. And I hope this is a wakeup call for some people.

SCHLANGER: Also news from Germany was the admission by former Chancellor Angela Merkel that the Minsk Agreement was designed to buy time for Ukraine. That was said by former Ukraine President Petro Poroshenko before, and now it's coming from Merkel. This tasks the whole situation of the pre-special military operation by Russia in an entirely different light, doesn't it?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is *really* incredible! Because we always made the point that Germany and France, which were

supposed to be the countries enforcing or encouraging the Minsk Agreement [for negotiations between the Ukraine government and the Russian-speaking Donbass region], and we always said they didn't do anything. But now it turns out—and Merkel said it in two interviews, one with *Der Spiegel* and then again with *Die Zeit*—that there was no intention to go ahead with Minsk 2! That there was an intention to gain time for Ukraine to rearm and become stronger.

I mean, this is incredible—and Russian Foreign Ministry spokeswoman Maria Zakharova correctly said that this means the whole credibility of Germany is completely destroyed, that Merkel has admitted that she did not intend to work for peace, but that the idea was to use lies and manipulation to prepare for war! This is incredible! And I think it should be at rest for good the idea that Putin attacked Ukraine without a reason and out of the blue. Obviously, if Merkel has admitted, as Poroshenko did, that they were just lying to Russia, misleading Russia in order to arm Ukrainian troops on a NATO standard, it is putting the truth into the whole story, and it shows the lies.

Now, this is dangerous, because Putin obviously knows about that as well, and he said that he now thinks it was a mistake to wait for eight years to react to the attacks on Donbass by Ukrainian armed forces, which killed 14,000 people, and about which Russia complained many times to the OSCE; and the OSCE had never done anything about it. And Putin now says, he thinks it was a mistake and he should have responded to the coup in 2014, militarily, immediately. And also, it has strategic implications when you do that.

So Putin is now also saying that the fact that the United States is putting all these modernized tactical nuclear weapons into Germany basically may force them to rethink the Russian nuclear doctrine which says that Russia will never make a first strike, because they only will use nuclear weapons when the existence of the Russian Federation is at

stake. Now, he says, putting these weapons in such close vicinity to the Russian border means that Russia may not have time to go for a second strike—I mean, this is really escalating the spiral toward nuclear war, and it is just totally disgusting.

SCHLANGER: You also have the discussion under way about the Ukrainian strikes on Russian air bases inside Russia. Some people are saying it's a provocation to force Russia to respond, it would lead then to a further escalation. So it does appear as though the whole situation is escalating as you are warning.

Now, there was an event on Dec. 6 by Chatham House on "Russia's War on Everybody" [<https://www.chathamhouse.org/events/all/members-event/russias-war-everybody>] and what they laid out is their racist view that Russia has an imperial doctrine that predates Putin, that that is the danger. And this, of course, fits in with the talking points that have come from the British from the beginning. I don't know if you've had a chance to watch the video, but what do you make of this kind of discussion going on now in this context?

ZEPP-LAROUICHE: Well, it just is one more confirmation that it is, again and again, the British who are instigating the escalation. As Boris Johnson, who in April personally flew into Kiev to sabotage the then-existing negotiations to which Zelenskyy had already agreed. And you can actually say that it was to Boris Johnson's credit that 100,000 people have died since—including Ukrainians. So it's just totally disgusting.

I think this double standard, people should really look at that. The former Prime Minister of the Czech Republic Jiří Paroubek, he just came out and said that all the upset about Russia attacking the infrastructure in Ukraine, targetting the electricity supplies, that that is completely phony. And then he quotes the NATO spokesman James Shea from the time of the 1999 NATO bombing of Yugoslavia, who said, yeah, sure, we're

bombing the electricity because that's also used by the military and this is completely legitimate to do. So, Paroubek says that after these statements, you cannot apply a double standard, because Russia just learned from NATO what you do in such a situation.

SCHLANGER: Not to mention what was done in Iraq by the United States and NATO.

Now, Helga, this does bring us back to what we started with, which is the importance of the 10 fundamental principles that you laid out, to move to a new strategic and financial architecture. I know there's a lot of discussion that's going on. It has to continue, and in fact, be raised to a higher level, and should be discussed by governments. But what's your sense of where we have to go from here, to bring these ideas into the policies of governments?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I'm quite encouraged, because a lot of people who have looked at these 10 principles are reacting very well. They say it's a very serious and well thought-through conception, because these 10 principles are not programmatic points: They're principles and I try to look at the situation and say what must be remedied about what prevents peace? I took the Peace of Westphalia as an example, where one of the principles that came out of that was the idea that if you want to have peace, you have to take into account the interest of the other. There can be no lasting peace, if one or two or more parties are neglected. That's a very important principle.

So my 10 principles start off with the idea that you have to have an alliance of perfectly sovereign nations, because otherwise you have no accountability; supranational institutions just don't work. So the principle of sovereignty is the first idea.

Then the idea of overcoming poverty as *the* most important

task, because if there are 2 billion people threatened with starvation, that is right now the most urgent task.

Naturally, a world health system.

And then the second part basically goes into the philosophical considerations which have to be the underpinning of such an approach: And I refer to those conceptions in the different cultures which say that there is a higher lawfulness which has to be respect, which in European history was called "natural law"; in India it's called "cosmology," which needs to be applied on the planet; in China, it's called the "Mandate of Heaven."

These are important ideas. I refer in one principle to Cusanus' [Nicholas of Cusa] "Coincidence of Opposites" as a way of thinking: How you can think the One, which has a higher power than the Many—the one humanity which is more important than the many nations.

And then finally, the 10th principle is that the nature of man is that man is essentially good, and that all evil comes from a lack of development.

Now, I'm just referencing these very briefly, but I think these ideas must be discussed, because we have to come to principles which unite humanity, and not divide it. So I would encourage you, our viewers, to read these principles, and if you want, write something about it. We will introduce, on the Schiller website a page where important articles that are contributed will be published. And then hopefully, we will get other organizations to enter such a dialogue, because we need actually a chorus of world citizens who say, we need a change in the paradigm, because if we are going into nuclear war, there will be nobody left. So that means that everybody has to take responsibility to remedy this present, very dangerous, but also very hopeful situation, and bring it to a better direction. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-->

principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/]

SCHLANGER: The responses that I've been getting are people who are saying, initially, well, this is hard to do on a philosophical level. But then if you ask them, "How far has pragmatism and *Realpolitik* gotten us? That's why we're in this crisis." And in fact, you only overcome this kind of crisis by moving to the higher basis for agreement."

Helga, I thank you for joining us today. I think the developments of this last week, including the interviews that you and your associates are doing, the award in Mexico, the developments around China and the Middle East, all point in a hopeful direction. But we still have to engage more people in this process, and the fundamental principles drafted by Helga Zepp-LaRouche will be appended to the webcast today, at the bottom of the description section, so you can read them and comment on them.

So Helga, thanks for joining us, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week. [hzl/hcs]

'Solovyov Live' Interviewer Helga Zepp-LaRouche on de Ti Principper

Dec. 7, 2022 (EIRNS)—Vladimir Solovyov aired a 21-minute interview with Helga Zepp-LaRouche on Dec. 7.

VLADIMIR SOLOVYOV: Well, unfortunately, that's about my German, so if you don't have anything against it, we'll try

English. I'm sorry for being a late a couple of minutes. You know, those Russians, they're never good on time. There's always a problem with Russians being good on time! [laughter]

I have to say: I was quite impressed with your very tough point of view, should I say that? very revolutionary. Definitely not mainstream of current European political ideas. How come? It looks like the *Dawn of Europe*, the book that was written more than a 100 years ago, suddenly comes true. What are we facing right now? And what should be done, in order to save the world?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the problem is that we are, as some of the Russian officials have stated recently, we are already at a state of war between NATO and Russia, and many people in many countries are extremely worried that this may lead to nuclear war. And if it would come to that, I don't think it would be a limited nuclear war. I think regional war, the use of only tactical nuclear weapons, I think this is all ruled out. And if it comes to the use of only one single nuclear weapon, it would have the danger of a global nuclear and that would mean the annihilation of civilization.

And for me, I think you have to start with that: This is why I have suggested principles, 10 principles for a new international security and development architecture, which is drawing very much on the example of the Peace of Westphalia which ended 150 years of religious war in Europe. And I'm really fighting very hard to put this on the agenda before it is too late.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? And what makes you think that current political power in Germany, but basically in U.S.A.—we realize that; whatever is there right now in Germany, it's just a reflection, it's just another projection of American point of view—that they will hear you? That you won't be punished severely for your point view. Because now it's not—it's impossible to talk about the freedom of speech

and the freedom of philosophical ideas in Europe.

ZEPP-LAROUCHE: I know it's not allowed, and you are being ostracized immediately, and worse. But I think we are in a situation—I mean, this is not a tenable situation. Germany, for example, has lost all of its sovereignty with the present government, at least concerning certain ministers. We are running against a collapse in Germany: The economic situation is absolutely devastating. The result of the sanctions, which Germany imposed against Russia, on orders practically of the United States, is boomeranging, and the blowback is threatening the existence of Germany as an industrial nation. So this will become apparent in the next weeks and months.

And I think we are in an epochal change: It's not just a war between the West and Russia, but the result of the policies imposed against Russia in particular, have led to a counterreaction: The entire Global South is in a revolutionary spirit to establish a just new economic order, and this is a revival of the Non-Aligned Movement, which was already on that course in the 1970s, and now I think it is unstoppable. You have the emergence of a completely new system, which is the BRICS, the SCO (the Shanghai Cooperation Organization), the Eurasian Economic Union, all of these countries are reacting to the policies coming especially from the British and the United States, and they're forming a new world economic order.

Some people may think it is enough if you have a multipolar world; the unipolar world is definitely over. But I am of the opinion that even multipolarity is not sufficient, because it still has the potential of a geopolitical confrontation. So this is why I think the most advanced proposal to overcome that in the present world comes from President Xi Jinping, who is talking about the "shared community of the future of mankind." My 10 principles are basically an effort to elaborate principles how we can get people to understand what the new paradigm is, in which we have to move. That is a very deep philosophical conception: I've been working together with

my late husband, Lyndon LaRouche, on that for the better part of the last 50 years. So I'm convinced that this is resonating with what the world right now urgently needs, which is a new conception—the question, really, is can we as a human civilization give ourselves an order which allows the long-term survivability of our species? So this is the biggest challenge to our intelligence you can have. And since I'm—and that's the 10th point of my 10 principles—I'm convince that man is fundamentally good, and that the evil in the world is the result of a lack of development.

So I'm confident. I think the danger is incredibly big, but on the same time, I'm also extremely optimistic that a solution to this present calamity can be found.

SOLOVYOV: So what are those 10 principles? What are they? How dare you bring those 10 principles to the world of Schwab! Who is saying that humanity is a disease, and it's better to be without humanity for the world! So how come that, nowadays, you're coming with basically, let's say "humanitarian tradition" of understanding humanity? Instead of modern liberal, Nazi view, where basically humanity should be destroyed?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the present world order, in large part suffers from the problem of oligarchism: That is not a new phenomenon. You had empires, the Roman Empire, the Byzantine Empire, the Venetian Empire, the British Empire, which in one sense still exists, and these forms of government were based on the idea that you have a small, powerful elite, sometimes the aristocrats, sometimes the financial elite, and that they have all the privileges and rule over backward masses of people. That system is the origin of what a former President of the Czech Republic, Vaclav Klaus, calls the "green delirium," which is the idea that we are living in a world of finite resources, that you have to have management of scarcity, and all of this.

But that's not the real universe. The good thing is that man is different from animals, because we are capable of discovering universal principles about the physical universe. This is called scientific and technological progress, and when we apply that progress in the production process, then it leaves to an increase in the living standard, the longevity of people. So, I think we have reached the point now where the evolution of mankind is at a point where we have to adjust the political and economic order to the actual lawfulness of the physical universe, if we want to survive. That is not a new idea: That was actually a philosophical conception in Europe, it was called "natural law." You have the same idea in other cultures. In India, for example, it's called "cosmology," where basically politics is supposed to implement the lawfulness of the cosmos. You have the same idea in Chinese philosophy, with the "Mandate of Heaven." So in all great cultures, you have the idea that there is a higher lawfulness which we have to respect, or bring about destruction.

So I think we are in a very optimistic change of an epoch. I would call it that mankind is about to reach the age of adulthood.

SOLOVYOV: [laughs] That is very optimistic, should I say! But by reaching the age of adult, we have to face quite new challenges. One of them is that Europe is basically put in an Iron Curtain, by trying to recognize Russia as a "sponsor of terrorism" state, they are just cutting all possible ties that have been left, and it's leading us to a completely new scenario. Europe without Russia is basically a very small place!

ZEPP-LAROCHE: Right now, the mainstream media and the major political parties, as they are represented in the European Parliament, which made this resolution about Russian being a terrorist state, that is the surface. And if you only look at the mass media, you get the impression that that is everything there is. But we are organizing people: Look, there are

demonstrations in all European countries, to end the war, to have a peaceful negotiation, use diplomacy already, and many people are demonstrating in east Germany, in Belgium, in France, in Italy, even in Great Britain. So I think, this is a very dangerous moment, obviously, but I think that as the crisis will become bigger, and you have hyperinflation, the energy prices, the food prices, I think we are heading towards a very big moment of decision. And what the Schiller Institute is trying to do, is we are organizing international conferences, which have to be virtual because of the still existing pandemic conditions, and we are trying to bring together people from all over the world.

I have initiated something which is called—I should explain—Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, had the idea that there must not be contradiction between patriots and world citizens. So, given the fact that the danger of nuclear war makes everybody, instantly a world citizen, because the whole world is challenged, so I've called for a world citizens' movement. And since I was born in Trier—which some people may recognize the importance of that—I have called for "World Citizens of All Countries, Unite!" [laughs] in which I find a certain irony.

But many people have responded. We've had three conferences already with many sitting and former parliamentarians, and former ministers and Presidents from Latin America, who have issued a call to all parliamentarians and elected officials of the world to join this movement, and fight essentially for these 10 principles, and a new security and development architecture.

SOLOVYOV: So you are still an optimist? Do you still think that humanity is going to survive?

ZEPP-LAROCHE: Oh, yes! You know, obviously, the danger is enormous, because if it comes to nuclear war, there will not be even an historian left to investigate the reasons why it

came to this point. So I'm not unaware of the incredible danger. But I believe that the majority of the world is already creating a new system: The BRICS countries already have a GDP which is higher than that of the G7. And you saw at the recent G20 meeting, despite incredible pressure, the majority of the countries of the Global South do not want to change sides! Even the Trilateral Commission, which is really—not exactly my kind of organization—the Japanese representative of the Trilateral Commission just recently said, telling the United States and Great Britain, do not force us to choose sides between China and the United States, because if we are forced, we will choose China. This came from Japanese Trilateral Commission members!

So the spirit is really not—people do not want this geopolitical confrontation any longer. And I think there is a tremendous chance—look, Modi, who will chair the G20 in the coming year, just wrote a very beautiful statement, where he echoed essentially what I'm saying, that there are people who say that man is evil, but he says, no, the fact that there are so many aspirations in religion and philosophy that man is fundamentally good. And I think that with the leadership of India in the G20, you will see that the Global South will have a much great voice.

And we are trying to convince people in the United States and in Europe to join with that new system, rather than trying to oppose it. And, OK, maybe that will not function, but I'm optimistic that it's the only choice: Because we have to get the United States and Europe to cooperate with the countries of the Global South and China. If the United States and China, which are the two largest economies of the world, are not working together, then no problem of the world can be solved. On the other side, if we succeed in showing that there is an advantage for everybody, to solve poverty—I mean poverty should be eliminated! It is the biggest violation of human rights you can imagine. So, all I want to say, is that what we

are proposing is actually in cohesion with the wishes and desires of the world population.

SOLOVYOV: Well! But how can you imagine those guys in U.S., in U.K., in Germany, giving up the complex of superiority, where they still consider the other part of humanity, according to Kipling, half-beast, half-humans, as in the burden of the white man? So how can you imagine Americans suddenly recognizing that they're not the chosen nation? They won't count it! They don't want to do it! No one ever gave up the complex of superiority before being defeated. There is no brain to apply to: Look at Biden! There is no *brain* to apply to! There is a number of stereotypes! And that's about it.

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, but look, Josep Borrell from the EU made this incredible statement that the EU is a beautiful garden...

SOLOVYOV: Yes, surrounded by jungle.

ZEPP-LAROUCHE: And that made him the laughingstock of the whole world!

SOLOVYOV: But he is an idiot! And he represents the diplomacy of the EU! What kind of *idiot* right now represents the EU as the top diplomat? That's annoying!

ZEPP-LAROUCHE: Yes. But, in a certain sense, you have to laugh about it, as many countries of the Global South are doing.

The countries of the developing sector are right now in a mood where they recognize that this is the effort to keep the colonial order. But that is not—Look, all of these countries have a different tradition. The United States, for example, made their independence in the War of Independence against the British Empire. And the Constitution of the United States was the first real republic in the history of mankind, and if you look at the principles of Benjamin Franklin, of George Washington, of John Quincy Adams—John Quincy Adams said exactly what we are saying today, that you need a partnership

of perfectly sovereign republics and the United States should not go out and look for foreign monsters. And then, Lincoln had the same idea. Franklin D. Roosevelt, when he designed the Bretton Woods system, it was meant as the first priority to overcome the underdevelopment of the developing countries. Even Kennedy had a beautiful idea about the role of technology would solve all the poverty in the Third World. So there *is* a tradition in the United States which is completely different. The problem with the United States right now is that they have adopted the model of the British Empire as the basis to rule the world in a unipolar world, in a unipolar style. But that is not the whole United States! The people of the United States are essentially good. It is what some people call the "MICIMATT"—you know, Ray McGovern—

SOLOVYOV: Right.

ZEPP-LAROCHE: It's the military-industrial complex, plus the Congress, plus the media, plus Silicon Valley, but that is a small minority. They look like the all-powerful force right now, but I think this other tradition of America is there, and we are trying very hard to make a revival of the best traditions of the United States.

SOLOVYOV: I hope that you succeed. I hope you succeed! Unfortunately, our time is running out. And excuse my smile: The reason is that my wife's name is Olga Sepp [ph], so when I see Helga Zepp, I feel like I'm talking to a relative, should I say! [laughter]

ZEPP-LAROCHE: That's funny!

SOLOVYOV: Yes, that's quite unusual. And, I love what you're saying! And I love your very sweet, idealistic, but very thought-through, based on the belief that human are better than they are.

The only minor thing is: The Founding Fathers of the United States, after all about democracy and "human rights," shall we

say, so they all owned slaves. So, their definition of free men, were only for WASPs, and that's what makes us Russians being so careful when we're dealing with the West—the definition of every word. You have to be sure that you understand words in the same way. In any other case, we're running into problems all the time.

It was a pleasure, and I to continue our discussions in the coming future. [hzl]

Der er en stor verden derude, der venter på, at “Vesten” skal slutte sig til den!

Den 6. dec. 2022 (EIRNS) – Mange mennesker hævder, at forslaget om, at nationer og folkeslag kan finde sammen til gavn for hele menneskeheden, er utopisk nonsens, aldrig vil ske og ikke er muligt, fordi enkeltpersoner, og derfor nationer, i bund og grund udelukkende lever “for deres egen skyld”, og ikke for alvor bekymrer sig om andre end “deres egne”. Det, insisterer visse, er “den menneskelige natur”.

Narendra Modi, premierministeren i Indien, en gammel nation, hvis befolkning udgør en sjettedel af den samlede menneskehed, er lodret uenig i dette synspunkt.

Indien overtog formandskabet for G20-landene den 1. december. I en artikel, der blev offentliggjort samme dag på hans blog og i den indiske presse, skrev Modi, at Indien har til hensigt at bruge det år, hvor landet har formandskabet for denne gruppe af forskellige nationer, til at fremme “... et grundlæggende skift i tankegang til gavn for menneskeheden som

helhed”.

Han argumenterer: Menneskeheden har hidtil levet under forhold med knaphed og kæmpet om begrænsede ressourcer, og den er stadig “fanget i det samme nulsumspil” den dag i dag. Det kan nu ændres, for “i dag har vi midlerne til at producere tilstrækkeligt til at opfylde de grundlæggende behov hos alle mennesker i verden... Teknologien af i dag tilvejebringer ligeledes midlerne til at løse problemerne for hele menneskeheden.” At opnå dette bør være dagsordenen for G20-processen, erklærede han.

Modi er klar: Det er ikke kun, at vi nu har midlerne til at tage os af alle, men det er menneskets grundlæggende natur at ville sørge for det. Premierministeren anførte:

“Nogle vil måske hævde, at konfrontation og grådighed netop er menneskets natur. Jeg er uenig. Hvis mennesker i sagens natur var egoistiske, hvad ville så forklare den vedvarende tiltrækningskraft af så mange spirituelle traditioner, der hylder, at vi alle grundlæggende er ét?”

Schiller Instituttet er helt enig! Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouches insisterer på at inspirere til begrebet “Én Menneskehed”, som alle nationer deltager i, er i sidste ende baseret på det sidste af de ti principper, som hun fremlagde den 22. november som “stof til eftertanke og en dialog mellem alle mennesker, der er engagerede for at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer den menneskelige arts varige eksistens”. I hendes tiende princip fastslås følgende:

Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt

ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

Modi skrev, at "Indiens G20-formandskab vil bestræbe sig på at fremme denne universelle følelse af enhed". På to møder den 5. december foreslog han lederne af alle Indiens politiske partier og også sit eget, BJP, at de i løbet af det kommende år også skulle være med til at bringe denne diskussion til Indiens enorme, forskelligartede befolkning.

I dag har Ruslands velkendte økonom og nuværende minister med ansvar for integration og makroøkonomi i Den eurasiske økonomiske Kommission, Sergey Glazyev, givet sit besyv med i denne globale dialog. Han postede Zepp-LaRouches ti principper på sin Telegram-kanal med kommentaren: "Gode forslag fra @ZeppLaRouche om principperne for overgangen til et nyt globalt sikkerhedssystem".

Den russiske præsidents assistent, Jury Ushakov, åbnede ligeledes det årlige Primakov-læsningsforum med en henvisning til de nye principper, der giver liv til nye institutioner. "[Man] kan allerede nu antage, at en ny stærk, konstruktiv kraft er ved at tage form på eurasiske jord, det, man kan kalde verdensflertallet, som forsvarer retfærdige og universelle principper og tilgange", sagde han og bemærkede, at Afrika og Latinamerika også afviser en verdensorden baseret på "regler bestemt af hvem som helst" frem for de fælles interesser.

Saudi-Arabien forbereder sig på at byde den kinesiske præsident Xi Jinping velkommen på onsdag til en række møder i denne uge med deltagelse af omkring 30 nationer, herunder et kinesisk-arabisk topmøde og et møde i Kinas og Golfstaternes Samordningsråd. Kina har fremlagt sine egne principper for, hvordan man kan katalysere den generelle udvikling gennem landets Globale Udviklings- og Globale Sikkerhedsinitiativer.

Den verdensomspændende diskussion om de principper, som Schiller Instituttets Zepp-LaRouche forsøgte at fremprovokere,

er i gang og breder sig hurtigt. Indien, Rusland og Kina udgør ikke små aktører!

Er det ikke på tide, at amerikanerne og europæerne stiger ned fra deres høje heste og slutter sig til resten af menneskeheden som bevidste partnere for at føre menneskeheden ind i en helt ny epoke, hvor nationer samarbejder til gensidig fordel for alle og enhver?

Det globale malthusianske oligarki, der er samlet omkring den britiske krone og dets amerikanske lakajer, betragter sig selv som en særskilt art og agter ikke give op så let. Men hvad så? Som den engelske digter og patriot Percy Shelley skrev: "I er mange, de er få".

Foto: RAJESH KUMAR VERMA, Pexels, CC0

Definitionen på succes: LaRouche-faktoren i den nuværende strategiske situation

Den 7. december 2022 (EIRNS) – "Jeg håber, at I får succes. Jeg håber det lykkes for jer!"

Det var de afsluttende bemærkninger fra Vladimir Solovyov, vært for "Solovyov Live", Ruslands store tv-talkshow, der følges af millioner af seere, ved afslutningen af et 21 minutter langt interview i morges med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche. I diskussionen havde Zepp-LaRouche advaret om, at "vi allerede befinder os i en

krigstilstand mellem NATO og Rusland, og mange mennesker i adskillige lande er ekstremt bekymrede for, at dette kan føre til atomkrig". Hun hævdede, at en sådan krig ville betyde civilisationens udslettelse, og at "det er derfor, jeg har foreslået principper, 10 principper, for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som i høj grad tager udgangspunkt i eksemplet med den Westfalske Fred, der afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og jeg kæmper virkelig meget hårdt for at få dette på dagsordenen, før det er for sent."

Efter at have adspurgte Zepp-LaRouche om, hvordan dette var muligt, i betragtning af den nuværende forpligtelse i Vesten til unipolær plyndring og angreb på suverænitet; og efter at have lyttet opmærksomt til hendes detaljerede forklaring om, at "der er en tradition i USA, som er fuldkommen anderledes" end den nuværende politik, en tradition, der går tilbage til Washington, Quincy Adams, Lincoln og FDR; svarede Solovyov: "Jeg elsker det du siger!", og roste Zepp-LaRouches "idealistiske, men meget gennemtænkte" politiske forslag – samtidig med at han med forsigtighed bemærkede, at russerne skal være "så varsomme, når vi har med Vesten at gøre".

Senere på dagen tildelte Mexicos Journalistklub deres prestigefyldte 2022-pris for "fremme af ytringsfrihed" til Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, for instituttets modige kamp for retfærdighed og udvikling for alle nationer.

I sit videobudskab med påskønnelse, som blev afspillet ved prisoverrækkelsen i overværelse af en stor del af den nationale og internationale presse i Mexico samt landets øverste politiske repræsentanter, understregede Zepp-LaRouche endnu en gang, at "vi befinder os på et utroligt afgørende tidspunkt i verdenshistorien, hvor vi på den ene side er truet af en mulig global atomkrig, på den anden side af den hurtige fremkomst af en ny retfærdig økonomisk verdensorden". Hun tilføjede, at "Mexico kan spille en enestående rolle, ikke

blot for at hjælpe med at få hele Latinamerika til at arbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, men i betragtning af dets historiske og geografiske placering kan det gøre noget, som menneskehedens eksistens kunne afhænge af: at få USA og Kina, de to største økonomier på planeten, til at arbejde sammen om en fælles udvikling af det latinamerikanske kontinent og hele det Globale Syd.”

Der opnås imponerende fremskridt i retning af en sådan ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling i mange dele af verden – uden for USA og Europa. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, ankom f.eks. i dag til Saudi-Arabien for at deltage i tre beslægtede topmøder (Kina-Saudi-Arabien, Kina-arabiske stater og Kina-Golf Samarbejdsrådet). Udenrigsministeriets talskvinde Mao Ning meddelte, at besøget “vil udgøre en epokegørende milepæl i de arabisk-kinesiske forbindelsers historie”, og at “vi håber, at vi i fællesskab kan handle i forbindelse med det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, gøre fremskridt med hensyn til Bælte- og Vej-samarbejdet af høj kvalitet og bidrage til fred og udvikling i Mellemøsten og i verden som helhed”.

På samme måde har den kinesiske regering netop annonceret færdiggørelsen af en 10 km lang tunnel under Yangtze-floden, som vil indeholde tre naturgasrørledninger, hvilket er en afgørende komponent i den 8.100 km lange østrute-rørledning, som Kina og Rusland aftalte at bygge tilbage i 2019, og som vil forsyne Shanghai med russisk gas inden 2025.

I mellemtiden er Storbritannien sunket ned i en depression, som ifølge Confederation of British Industry vil være ensbetydende med “et tabt årti” for den økonomiske vækst – det næstværste i Europa, kun overgået af Tyskland. Ungarn har erklæret en energikrise, da folk er begyndt at hamstre den knappe benzin og andre produkter, og forventer en 30 % mangel på de nødvendige energiforsyninger. Og i USA har FED’s desperate renteforhøjelser været med til at udløse et fysisk økonomisk sammenbrud og hyperinflation på samme tid.

Således LaRouche-faktoren. “Vi forsøger at overbevise folk i USA og Europa om, at de skal tilslutte sig det nye system i stedet for at forsøge at modsætte sig det”, forklarede Zepp-LaRouche i sit interview med Solovyov. “Jeg er optimistisk og tror, at dette er det eneste valg: Fordi vi er nødt til at få USA og Europa til at samarbejde med landene i det Globale Syd og Kina.”

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

“Så, landene i Vesten bliver nødt til at træffe et valg i den kommende tid: Enten vil de holde fast i deres ideologisk motiverede politik og blive mere og mere marginaliserede, eller også vil de ihukomme deres bedste traditioner og beslutte sig for at samarbejde med den nye økonomiske orden, som er ved at opstå.”

Fru LaRouche var med i et CGTN-indslag i denne uge, hvor hun skarpt beskrev den virkelighed, som den vestlige verden står over for.

CGTN TV:

“Når man ser tilbage på de seneste ni år, har Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) frembragt en lang række resultater, såsom

højhastighedsbanen Jakarta-Bandung, Phnom Penh-Sihanoukville-ekspressbanen, Kina-Laos-jernbanen, Velana Internationale Lufthavn osv.

Hvad er de vigtigste faktorer for en vellykket gennemførelse af BVI-projekterne? I 2023 markerer Kina 10-årsdagen for BVI i Kina. Hvilken udviklingsretning bør man koncentrere sig om i de kommende år? Og hvilket område vil være toneangivende i fremtiden? Hør Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, for at få mere indsigt.”

Link til video her:

<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>

Engelsk transskription:

Dec. 3, 2022 (EIRNS)—CGTN TV broadcast a 15-minute special video featuring Schiller Institute founder and leader Helga Zepp-LaRouche, on Dec. 3, under the headline, “Strategic Landscape of the Belt & Road Initiative—Past, Present and Future.” Her presentation was illustrated with beautifully composed photography. Below is a transcript, giving the questions and her answers. (<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>)

Looking back at the past 9 years, BRI has made a lot of achievements, such as the Jakarta-Bandung High-Speed Railway, Phnom Penh-Sihanoukville Expressway, China-Laos Railway, Velana International Airport, etc. What are the key factors to implementing all these BRI projects successfully? Do you think these cases can be replicated on other projects? Do these cases prove that BRI is of interest for both parties?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: In all of these cases, and one could add the CPEC [China-Pakistan Economic Corridor] or projects in Africa, these transport projects provided, often for the first time, the beginning of the construction of modern

infrastructure in countries of the developing sector. They always bring an improvement in the speed and access for the movement of goods and people, save an enormous amount of time, always create the framework for investments in industry and agriculture, sometimes are enlarged with investments in energy production and distribution and communication, and often are the beginning of entire development corridors, opening up landlocked areas for development.

As one could see with the joy and pride with which President Widodo announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of the G20 summit in Bali, these projects contain within them the hope for a better future of the respective country. The tragic earthquake occurring within days after the G20 summit in Indonesia on the island Java, killing so far 162 people, just underlines the need to finally install a global earthquake early warning system, since the effect of such natural disasters can only be minimized through better infrastructure systems.

If one looks in the history of the development of the so-called advanced countries, let it be the United States, Germany, Japan, or Russia, the building of a grid of national infrastructure was always the beginning of industrialization. The criticism by the West of the BRI, that it would be an effort by "China to take over the world," create debt traps, create dependencies, etc. are thinly veiled cover stories. The former colonial powers had a long time to build railways, roads and industrial parks in their former colonies, but obviously they didn't. So the BRI has spread so quickly by finding the cooperation with 140 countries, because these nations often see the participation in the BRI as the first real chance to overcome poverty and underdevelopment and create a hopeful future for their citizens.

It is the natural course of the advancement of mankind, that eventually all nations will enjoy the infrastructural, industrial and agricultural conditions for a decent living

standard of their populations. In the aftermath of the COVID-19 pandemic, which destroyed approximately 500 million jobs and the ongoing threat of a world famine, the world needs the creation of around 1.5 billion new productive jobs. Many of these can be facilitated by developing continentally integrated grids of railways, highways, waterways in Africa, Latin America, and Asia, as well as creating the energy requirements for an improved living standard of the people in the Global South. The fact, that circa 2 billion people don't have access to clean water, points to the need to create new fresh water sources, through water management, as well as the investments in desalination projects with the help of small nuclear reactors, ionization of the atmosphere, or accessing aquifers.

One of the most exciting projects of the BRI is the ongoing engagement of Chinese companies building a massive science city in Iraq, under the landmark oil-for-projects agreement signed with Baghdad in 2019. There are other such science-city projects underway with different countries of the Global South, which will allow them to educate a great number of students in advanced sciences, and in this way make it possible for the country to leapfrog from underdevelopment, to a modern, science-oriented economy.

Until August 2022, nearly 60,000 China railway expresses have been launched, and more than 250 companies joined the "Silk Road Maritime Association," 12 trillion yuan invested in BRI countries, besides, BRI created over 340,000 jobs. What are the impacts of these developments for the global economic landscape?

ZEPP-LAROUCHE: While the world economy overall has been sluggish, investments in infrastructure in Europe and the U.S. are dangerously lagging behind and geopolitically motivated sanctions are completely backlashing against especially European economies, the Chinese economy and the BRI have been the true motor of the the world economy. China is the largest

trade partner for the U.S., the EU and ASEAN. But the most important aspect of the BRI projects is that they are all investments in physical economy, therefore, they represent real assets, as compared to investments in monetary values, which can evaporate in a crash. These investments remain physical assets, even if many of the monetarist values are being wiped out by the hyperinflation now threatening the financial sector of the neoliberal system.

What are the challenges to the BRI so far?

The most significant challenge comes from a negative shift in the attitude of some Western governments, think tanks and media, which first ignored this largest infrastructure project in the history of mankind, the BRI, for about four years, but then from 2017 on started to portray the BRI as an expression of China's "imperial designs." Initially many people and entrepreneurs in the U.S. and European nations reacted very enthusiastically to the "New Silk Road," once they learned about it, for example from the Schiller Institute or people doing business with China. After these politicians, think tanks and media started to paint China as a "strategic competition" and "systemic rival," the public opinion became influenced negatively.

This could be reversed, however, because of the present tumultuous political developments, with challenges even to the existence of some European nations as industrial states. More efforts have to be made to show the advantages these European nations would have if they engage in joint ventures together with China in investments in third countries. Under conditions of hyperinflation and even energy blackouts, the cooperation with China can become the lifeboat for many countries.

Follow up questions: according to BBC, EU launches €300 billion bid to challenge Chinese influence, meanwhile, leaders detail \$600 billion plan to rival BRI at G7 summit 2022. What is your assessment of all the initiatives which are similar to BRI (e.g. Partnership for Global Infrastructure and Investment

(PGII), Build Back Better World (B3W) Partnership, Global Gateway initiatives, etc.)?

ZEPP-LAROUCHE: So far, neither the United States nor the EU has come up with anything to match China's Belt and Road Initiative. The so-called Build Back Better plan was repeatedly reduced in size, scope and cost, ultimately rejected through procedural tactics used in the Congress, and bits of it finally included in the Inflation Reduction Act of 2022. "The EU's Global Gateway is already delivering," Ursula von der Leyen claimed during her State of the Union speech in September, but the question is, for whom? She did not mention the word "development" once, there is no fresh money allocated for it, and it is just a rebranding of previous plans like the Juncker plan, which went nowhere, since it counted on a combination of public investments, loan guarantees and private investments, which never came.

The key problem is that the G7 has no passion to alleviate poverty in the Global South through real economic development, but they want to export their Malthusian ideology as a geopolitical weapon against China. But they don't realize that the countries of the Global South can see that the Emperor is naked. As long as the leaders of the G7 are sitting on their high horse, like Josep Borrell, who thinks the EU is a garden and the rest of the world is a jungle, their ideological blindfolds will mean that they are living in a delusional world.

[Continued exchange:]

In 2023, China will mark the tenth anniversary of BRI, which development direction should be concentrated on in the next 5 years? And what field will be trending in the future? What do you think about the 'Digital Silk Road' and the 'Green Belt and Road Initiative'?

ZEPP-LAROUCHE: I think that one of major foci should remain building basic infrastructure in all the countries who wish to

cooperate. That is the key precondition for everything else. Then, the pandemic has demonstrated that the building of the Global Health Silk Road, a modern health system in every single country on the planet, is a top priority.

Obviously the Digital Silk Road carries the promise that the countries of the Global South can leapfrog to some of the most advanced technologies provided it is combined with appropriate education programs. They do not have to march through all stages of development which the industrial countries passed through during the last 200 years, but, with the help of China and like-minded countries, they will be able to catch up in the foreseeable future.

The Digital Silk Road will bring dramatic changes in the next period as artificial intelligence and robots will increasingly replace traditional human physical work, setting human beings free to spend much more time for lifelong learning. This means that coming generations will have a much greater opportunity to develop all potentialities embedded in every single individual, something which is now completely wasted for billions of people who have to worry that they get their meal for the next day. Naturally the education of the mind and the aesthetic education of the character have to go along with these breakthroughs in science and technology and their application in the production process. But many Asian countries have already found the key to that problem, by reviving their sometimes 5,000-year-old cultures with an optimistic outlook for the potential of the future. So the Digital Silk Road and the Cultural Silk Road should be seen as part of the same project.

Also the Space Silk Road is related to that, because the extension of infrastructure into nearby space will represent the indispensable next phase in the evolution of mankind. Several countries of the Global South already have demonstrated great interest in participating in space programs. So there is all reason for optimism for the future

of humanity.

Facing the severe global economic situation, how do BRI projects help participators cope with the economic downturn? ZEPP-LAROCHE: As one can see now the central banks of the G7 are trapped in the hopeless contradiction between quantitative easing (QE) and quantitative tightening (QT). Eventually soon, only an end to the casino economy can resolve that problem. Several countries of the Global South are already reacting to the weaponization of the dollar system by designing their own international currency and a new credit system.

The Chinese economic miracle demonstrates also another interesting aspect, namely that continuous innovation eliminates the occurrence of so called long term economic cycles.

So the countries of the West will have to make a choice in the coming period, either they will stick to their ideologically motivated policies and become increasingly marginalized, or they will remind themselves of their better traditions and decide to cooperate with the emerging new economic order.

Given the immediate threat of deindustrialization of the German economy, because the German government follows policies dictated by the Anglo-Americans in the confrontation against Russia, the sanctions, and weapons deliveries to Ukraine, we will go into a very dramatic weeks and months in the coming winter. And if the German economy collapses, it will affect all other European economies. There are more and more people demonstrating in many German cities, against the sanctions, against the high food and energy prices, and for a negotiated end to the war. Germany is an export-oriented economy, and therefore, the possibility to participate in projects of the BRI, in joint ventures together with China and other participating countries, is the only recognizable way how a deep depression in all of Europe can be avoided. And naturally, in many countries of the Global South there is

already a total spirit of optimism concerning the chances the BRI offers to them. [dns][mgm]

Kina og Rusland forbereder et betalingssystem uden SWIFT

Den 30. november 2022 (EIRNS) – Den russiske vicepremierminister, Alexander Novak, meddelte på det russisk-kinesiske Energy Business Forum den 29. november, at Kina og Rusland er i færd med at udarbejde et betalingssystem, der vil gøre det muligt at omgå afhængigheden af SWIFT.

Novak afslørede, at processen med at skifte til et andet system allerede var begyndt, idet betalinger i henhold til kontrakter om gasleverancer fra Rusland til Kina foretages i deres nationale valutaer. “I forbindelse med gaskontrakter er vi allerede ved at skifte til afregninger i nationale valutaer – i rubler og yuan – på et ensartet grundlag.

Leverancer af olie og olieprodukter og kul er også ved at overgå til betaling i nationale valutaer”, oplyste Interfax. “Et sådant tiltag gør det muligt at forebygge risici og fremme rubelens og yuanens overgang til en status som internationale reservevalutaer. I den forbindelse arbejder Ruslands centralbank og Kinas centralbank på muligheden for at åbne konti for russiske virksomheder i Kina og kinesiske virksomheder i Rusland og skabe et betalingssystem uden anvendelse af SWIFT”, meddelte han.

EIR-pressemøde: “En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes

Den 5. november 2022 (EIRNS) – Den 5. november indkaldte Executive Intelligence Review (EIR) til en ekstraordinær tre timers pressekonference, der samlede en international gruppe af talere med videnskabelig, militær, efterretningsmæssig og politisk baggrund, alle pligttro til det princip, som præsident Ronald Reagan fastslog i sin Tale om unionens Tilstand i 1984, nemlig at “en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes”. I sin tale til både USA’s og Sovjetunionens befolkning tilføjede præsident Reagan: “Den eneste værdi i at vores to nationer besidder atomvåben består i at sikre, at de aldrig vil blive anvendt. Men ville det så ikke være bedre at afskaffe dem helt og holdent?” Naturligvis ville det være bedre. Men 38 år efter denne betydningsfulde udtalelse er Vestens “regeringsskib” blevet kapret af geopolitiske galninge, som hensynsløst styrer os mod en atomkrig, der vil forårsage menneskehedens udslettelse. Kan denne vanvittige proces vendes?

Formålet med denne pressekonference og med tidligere og fremtidige konferencer, som EIR og Schiller Instituttet er værter for, består i at overbevise verden om, at der eksisterer en bevægelse af fornuftige mennesker i Vesten, som ikke blot er imod udryddelseskrig, men som også foreslår positive ideer til at skabe en velstående og harmonisk fremtid for nuværende og kommende generationer. Vil denne bevægelse lykkes? Som mange af talerne gjorde det klart, vil det afhænge af almindelige borgeres vilje til at opgive tilskuerrollen på sidelinjen og deltage i kampen. Nedenfor følger et kort resumé af de indledende betragtninger fra hver enkelt af de talere, der deltog i pressekonferencen.

Her er et fremhævet resumé:

Steven Starr, pensioneret direktør for University of Missouri Clinical Laboratory Science Program og ekspert i atomkrig, gav en skræmmende præsentation, som omfattede et overbevisende lysbilledeshow, hvori han klart påviste, at en atomkrig ville forårsage menneskets og de fleste dyrs udslettelse på planeten Jorden. Han forklarede, at den destruktive kraft, som nutidens atomvåben rummer, langt overgår den effekt, som blev brugt mod Japan under Anden Verdenskrig. Et sprænghoved, der detoneres over New York City, ville skabe en ildstorm, der ville brænde alt til aske i en radius på 150 kvadratkilometer. Hvis et missilangreb mod USA blev opdaget, ville præsidenten få en briefing på 30 sekunder om angrebets art og derefter maksimalt have 2-3 minutter til at beslutte, hvordan der skulle reageres! Hvis der blev beordret et modangreb, ville missilerne være i luften i løbet af to minutter uden mulighed for at trække dem tilbage, hvis advarslen skulle vise sig at være falsk. Følgerne af en atomkrig ville være en atomvinter, hvor 70 % af sollyset ville blive blokeret på den nordlige halvkugle og 35 % på den sydlige halvkugle i en periode på mindst ti år, hvilket ville gøre det umuligt at dyrke afgrøder. Dette ville medføre massiv hungersnød og mulig udryddelse af mennesker og dyr.

Resten er på engelsk

Former U.S. Marine Corps intelligence officer and chief UN weapons inspector Scott Ritter followed with a presentation aimed at shaking people out of their complacency regarding the dangers of nuclear war. He began with the assertion that the majority of American people are ignorant of the reality of nuclear conflict. The son of an Air Force officer stationed in Germany during the Cold War, whose responsibilities included nuclear weapons delivery, Ritter grew up acutely aware that nuclear annihilation could happen at any time. After joining the Marine Corps, he was assigned to a nuclear artillery unit which constantly trained to carry out attacks. He then went on

to become a weapons inspector during the 1980s at the height of the dangerous very period where Soviet SS-20 and U.S. Pershing II intermediate missiles could reach targets within seven minutes eliminating any chance for reasoned deliberation on how to respond to an attack. In Ritter's words, "The 1980's was all about dodging nuclear Armageddon." He believes one of the most underappreciated moments in history is when President Reagan signed the INF Treaty with Soviet President Mikhail Gorbachev because this event saved the world from nuclear suicide. However, with the collapse of the Soviet Union we no longer respect Russia and are now reconstituting intermediate nuclear weapons. Ritter ended his presentation as a warning to those in the West who believe a nuclear war against Russia is winnable by describing the Russian system called the "dead hand." Were a successful decapitation strike carried out against Moscow, the "dead hand" system would automatically launch communications rockets which would travel across the territory of Russia activating a retaliatory second strike which would mean the end of the world.

French Col. Alain Corvez (ret.), former advisor to the General-in-Commander of the UNIFIL in Lebanon and former international relations advisor to the French Foreign Ministry, began his remarks by expressing gratitude for participating in an event where speakers know what they're talking about. The problem in his opinion is that leaders in the West know nothing about nuclear war. He recounted Charles de Gaulle's intention to constitute a nuclear force ("force de frappe") under the sole control of France strictly for the purpose of nuclear deterrence. De Gaulle was well aware that a nuclear war would result in the deaths of hundreds of millions of people. He questioned whether today's leaders have any understanding of the fact that a nuclear war cannot be won and that as a consequence the nature of war has been fundamentally changed. Even a war with a small nuclear armed power like North Korea would have unimaginable consequences.

Colonel Richard Black (ret.), U.S. Marine Corps combat veteran, former chief of the Army Criminal Law Division at the Pentagon and former Virginia State Senator, began by stating that we are in a footrace with the globalist demons intent on starting World War III. According to Black, given that there may be a shift away from support for the Ukrainian regime were the outcome of the midterm elections to favor the Republicans, as is highly likely, there is an effort by NATO to accelerate the war. As empirical evidence of this accelerated war drive, Black cites events such as the Sept. 26 Nord Stream pipeline sabotage (including British Prime Minister Liz Truss's "It is done" text message to Secretary of State Tony Blinken), the Oct. 8 attempt at blowing up of the Crimean Bridge across the Kerch Strait and the foiling by Russian security forces of sabotage attempts deep within Russian territory. Black believes the intention is to "trip up" the Russian leadership causing an overreaction which creates the pretext for a counterattack by NATO. He also pointed to the recent highly unusual surfacing of two U.S. nuclear armed attack submarines as an intended signal to Moscow that NATO has the capability to launch a nuclear 'Pearl Harbor' at any time. He stated that President Biden has the capability of ending the war at anytime but right now is not listening to the American people but only to the globalists. Black ended his remarks by voicing his opinion that the Schiller Institute is the preeminent voice for peace in the world today and thanked the young "gutsy" Schiller Institute activists for their interventions confronting the warmongers.

The next speaker, Jacques Cheminade, is a three-time candidate for the French presidency and leader of the Solidarité et Progrès party as well as a leader of the Schiller Institute. Cheminade's remarks were very brief, expressing his full support for Diane Sare's Senate campaign in the Nov. 8 U.S. election. What she expresses as her political objectives echoes the voice of people he has met in France who are suffering the same hardships as the American people. She is

the only candidate campaigning for peace, stability and cooperation for the entire world. Cheminade advised all New Yorkers to vote for Sare to help bring about peace and the best of all possible worlds.

Dr. Cliff Kiracofe, former senior advisor to the U.S. Senate Foreign Relations Committee and president of the Washington Institute for Peace and Development, began by stating his opinion that a diplomatic process is the only way to end the war in Ukraine and the sooner this diplomatic process takes place the better. Russia, having a policy of what Kiracofe characterized as "old school" diplomacy, is open to negotiations. However, the Ukrainian government at this point is refusing to negotiate, and without negotiations diplomacy is impossible. France and Germany failed to advance the Minsk II process which was endorsed by the UN Security Council in 2015. As a consequence Ukraine has lost the Donbass territory (formerly known as Novorossiia) which has been incorporated into Russia. The question now is will Russia launch a winter offensive to absorb more territory and would this lead to a general European war or even nuclear war? Kiracofe ended by stating his belief that as peace advocates we must insist on a diplomatic process now.

General Dominique Delawarde (ret.), former French liaison officer to the U.S. Army's Command and General Staff College at Fort Leavenworth, Kansas, began by thanking Scott Ritter for his exemplary work which is followed very closely by his colleagues in France. He also stated that as a citizen of the world he endorses Diane Sare's Senate campaign; that she is a rare candidate who understands that Russia cannot afford to lose the war with Ukraine and that miscalculations would have potential catastrophic consequences. He expressed his fear that the globalists in the West directing foreign policy unless stopped are leading us to war. He ended his remarks by noting that Sare deserves to be Senator as she represents a powerful voice for peace and, as in 1962 during the Cuban

Missile Crisis, we must be willing to compromise.

Retired CIA analyst Ray McGovern started by recounting his experience as a 2nd Lieutenant in the U.S. Army during the Cuban Missile Crisis at which time he was stationed near Key West, Florida. He then amplified remarks made earlier by Scott Ritter regarding how close we came to nuclear war with the Soviet Union, a nation President Reagan had labeled "the evil empire," in 1983. In particular, McGovern singled out a NATO exercise in 1983 called Able Archer which simulated a nuclear attack against the Soviet Union. At the time serving as a CIA intelligence officer, a colleague named Mel Goodman sounded the alarm bells to his superiors that the Soviets saw this exercise as a serious threat and if we didn't "tone it down" it could trigger a nuclear war. Whereas Bob Gates refused to heed his warnings, he went over Gates's head to William Casey, who did listen to him seriously, to our great fortune. The problem now in the current political climate is that very few people know what's really going on. That means those who do know have to "get off their butts and do something." McGovern then explained what he calls the Noah principle: "No awards for predicting rain, awards only for building arcs." This means each person has to get off their derriere and do their part in helping to building the arc (i.e. do something!). And although we can't expect immediate success, by being faithful and telling the truth we set an example for future generations. McGovern ended his remarks by calling out the older generation with a "little bit of gray" in their hair. According to McGovern these people have an advantage because while the actions of younger people may be dismissed by the general population when they get arrested or beaten up, most people don't like to see old people getting beaten up. Under today's circumstances it's important for older people to put this advantage to good use and get out there and do something!

The final speaker was Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute. Echoing several of the

prior speakers, she started by saying that we are in the most dangerous moment in history and most people know nothing. During the 1980s, during the Pershing Missile crisis, hundreds of thousands of people were in the streets protesting. Today very little is happening. Her late husband, Lyndon LaRouche, created the basis for a new security architecture during that period based on a policy that became known as the Strategic Defense Initiative which was formally adopted by President Reagan on March 23, 1983. With the ongoing collapse of the trans-Atlantic financial system, to prevent World War III we need a new security architecture which takes into consideration the needs of all nations. To succeed, the West must be a part of this new security architecture. She expressed her belief that the reason she is on the Ukraine government's Center for Countering Disinformation "hit list" is precisely because of the role the Schiller Instituting is playing in this process. Zepp-LaRouche ended her remarks by wholeheartedly wishing Diane Sare success in her Senate campaign.

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der

fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en “systemisk rival”.

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende

den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske

marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfare?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og

skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Helga Zepp-LaRouches indlæg på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til "International Scientific and Practical Conference 'Scientific-Technological and Innovative

Cooperation of BRICS countries'", arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et " fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever " schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny

fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapser med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;
- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og
- 6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevarer- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative

potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termionuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af

varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: "Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger."}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som

man kalder "Kiev Security Compact", der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkelig var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på

denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved

at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte "{ahimsa}", som er idéen om, at man

skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som en tåbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som "en part i konflikten" og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – "som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar". Kinas udenrigsministerium udstedte en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil "ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien", med en fast erklæring om, at dette er nødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

“Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres.”

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske “Flat Earth”-ideologier, som det oligarkiske “slimskimmel” har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i “teorierne” fra det Britiske Imperiums Thomas “no more people!” Malthus.

Forkortet: “Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik”, erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk

udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Instituttet: "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien"

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystemet i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste

i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtedyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfarens øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at

overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der

findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at

Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise

i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnoteering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for

Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet

ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde

publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin

oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentialer i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentialer i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommerциelle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialer fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentialer til at stige til 10¹⁵ kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Det globale NATO forsøger at diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige "ledere" meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres "værdier", men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

"Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive

vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at “overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af “en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og “klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at “reducere inflationen”. Forvent “smerte”, og masser af den, sagde han og henviste til den brutale sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres “demokratisk”, og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO's paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage “fortællingen” om krig, nedskæringer og fornedrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er

“nødvendig” og “uundgåelig”. Det er udelukkende “nødvendigt”, “uundgåeligt” under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, “den gyldne milliard”. Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

“Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe milliarder af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af “Den store Nulstilling” og “det grønne delirium”, som nu rammer hyperinflationen.

“Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen.”

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

“Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinder os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

“Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for ‘Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen’.

“Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer.”

Hvorfra kommer den optimisme,

som er nødvendig for at redde menneskeheden?

Den 21. august 2022 (EIRNS) – For at give det rette perspektiv på den nuværende strategiske krise og hvordan den kan ændres, overlader vi i dag vores læsere til samstemmende kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche under hendes bemærkninger den 20. august, under konferencen “En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed” og fra Lyndon LaRouche i hans skrift: “On the Subject of Education” fra den 8. november 1999.

Helga Zepp-LaRouche: Mahatma Gandhis rolle, som i verden generelt forbindes med begrebet ikke-vold, udgør faktisk et langt større begrebsmæssig anskuelse, end hvad de fleste mennesker har kendskab til. Det er ikke kun at undlade at begå vold, men det er det modsatte. Det er en filosofi om kærlighed, det er en filosofi om at inkludere folk; at inddrage verden i sindet og hjertet og derved skabe en harmoni, hvorved der skabes fred.

Gandhis tanker var af afgørende betydning for fremkomsten af Den alliancefrie Bevægelse, og det vi ser i dag – og det er interessant nok heller ikke velkendt af de fleste mennesker i Vesten – er, at vi har en fuldstændig renæssance af Den alliancefrie Bevægelse. Den opstod ikke helt af sig selv, men som en direkte reaktion på forsøget på at insistere på en unipolær verden, som de såkaldte vestlige lande forsøgte at gennemtvinge efter Sovjetunionens sammenbrud. Grundlæggende er hele situationen optrappet ganske meget nu, og især efter krigen i Ukraine er der et forsøg på at insistere på, at verden enten skal være i de såkaldte “demokratiers” lejr, eller i den modsatte lejr af såkaldte “autokratier”. Dette er lige nu kombineret med intentionen om at afkoble USA, Storbritannien, EU, Japan, Sydkorea, Australien fuldstændigt – eftersom det er “demokratiernes” eneste lejr – for

fuldstændigt at foranledige et brud med Rusland, hvilket næsten allerede er blevet gennemført fuldstændigt på grund af de brutale sanktioner, men også for at "reducere afhængigheden af Kina", hvilket er et andet ord for økonomisk opbrud, og for på en eller anden måde at tvinge alle ind i et globalt NATO.

Det har ført til et fuldstændigt tilbageslag som en boomerang, idet udviklingslandene ikke har oplevet meget godt fra "demokratierne", og de har en tydelig erindring om, hvad kolonialismen gjorde og gør ved dem. De nægtede at blive inddraget i en geopolitisk blokdannelse ...

... Lad mig gentage, hvad angår den bydende nødvendighed af Gandhis filosofi. Vi står over for en utrolig situation, nemlig truslen om en atomkrig, som, hvis den indtræffer, vil føre til menneskehedens udslettelse. Vi er vidner til, at det finansielle system med stigende hastighed bryder sammen i form af hyperinflation. Vi står over for en global sult, og selv Kissinger advarer i en alder af 99 år om den nært forestående tredje verdenskrig. Alligevel må man sige, at han har bidraget meget til udviklingen af den verden, som den er i dag.

Så derfor har vi lige nu to helt forskellige situationer. Vi har den vestlige verden, som forsøger at forblive en dominerende faktor, og vi har en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse, BRICS-landene, Bælte- og Vej-Initiativet, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og en stor del af det globale syd, som faktisk forsøger at etablere en ny økonomisk verdensorden. De arbejder også meget energisk på et nyt kreditsystem, i lighed med det nye Bretton Woods, som Lyndon LaRouche for mange år siden definerede som den absolut nødvendige løsning. Vi foreslog at undgå den tredje verdenskrig ved at skabe en global international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvilket er den samme idé som det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ, som Xi Jinping har foreslået.

Lyndon LaRouche: Optimisme, som respekterer ideer, er baseret på begreber som sandfærdighed og retfærdighed. Hvordan kan vi være sikre på, at et øjeblik med en historisk opdagelse, som vi har oplevet igen, var et gyldigt bidrag på det tidspunkt, hvor opdagelsen blev gjort? Var denne opdagelse et skridt fremad i retning af sandhed for menneskeheden, og vil den stadig blive betragtet som et retfærdigt skridt i generationer efter vores tid? Er den et bidrag til den menneskelige arts magt i og over universet som helhed? Er den et bidrag til menneskehedens evne og impuls til at samarbejde på måder, der medfører nødvendige stigninger i menneskehedens velfærd?

Hvis disse betingelser er blevet opfyldt, er vores indstilling til hele menneskeheden en kærlig anskuelse i den betydning, som Platon tilskriver det græske begreb *agapē*, den samme betydning, som den kristne apostel Paulus fremhæver i kapitel 13 i sit første brev til korinterne. Dette praktiserede syn på menneskeheden i fortid, nutid og fremtid, for så vidt vi erfarer dette perspektiv i os selv, er grundlaget for historisk optimisme med hensyn til menneskeheden i almindelighed, såvel som for vores egen eksistens.

Hvad sker der så, hvis vi fjerner denne kvalitet af optimisme – som positivisterne og eksistentialisterne gør? Hvad sker der, hvis vi anvender Hobbes', Lockes, Nietzsches eller Heideggers patologiske pessimisme? Hvad hvis vi indfører Immanuel Kants benægtelse af eksistensen af en sandhed, som bl.a. eksistentialisterne Jaspers, Arendt og Heidegger gør det? Hvad hvis vi opnår dette ved at fjerne sandhedsprincipperne fra undervisningen og i stedet erstatte sandheden med den moralske relativisme i form af "følelsernes sensitivitet" eller blot den angiveligt "demokratiske" autoritet for alle forskellige meninger? Resultatet af en sådan udryddelse af optimismens fundament er at omdanne børn til teenagere og voksne bæster. Det har været den samlede virkning af de sidste to generationers systemiske demoralisering af vores uddannelsessystemer. Hvis yderligere

en generation fortsætter i samme retning, vil det mindst garantere en midlertidig udryddelse af alt det, vi med rimelighed kan beskrive som "civiliseret liv".

Foto: Flashing Moment, Pexels